

รายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยย่อยที่ ๒ เรื่อง

การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่าย พัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Evaluation of teaching achievement in English using Creative and Innovative Learning techniques for High School Students in the Faculty of Education Development Network School, in the Educational Area, yutthaya Province

ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง

นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภовังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

An Innovations in Teaching English by Using Creative and Innovative Learning for High School Students. in the Educational Area, Wang Noi District, Ayutthaya Province

โดย

ดร.ญาศุภินท์ อินทร์กรุงเก่า

ผศ.ดร.อนันต์ อุปสอด

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

MCU RS 800766048

รายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยย่อยที่ ๒ เรื่อง

การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่าย พัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Evaluation of teaching achievement in English using Creative and Innovative Learning techniques for High School Students in the Faculty of Education Development Network School, in the Educational Area, Ayutthaya Province

โดย

ดร.ญาศุภินท์ อินทร์กรุงเก่า

ผศ.ดร.อนันต์ อุปสอด

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

MCU RS 800766048

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Progress Report

Research Sub-Project 2

Evaluation of teaching achievement in English using Creative and Innovative Learning techniques for High School Students in the Faculty of Education Development Network School, in the Educational Area, yutthaya Province

BY

Dr.Yasumin Inkrungkao
Asst.Prof.Dr. Anan Upasod

Faculty of Education Mahachulalongkornrajavidyalaya University

B.E. 2566

Research Project Funded

By Thailand Science Research and innovation Promotion Fund

MCU RS 800766048

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research)

ผลการศึกษาพบว่า 1) กระบวนการสร้างเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในการดำเนินการวิจัยนี้ ได้ผลิตแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยด้วยกัน ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของทอร์แรนซ์ ซึ่งสามารถจำแนกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้เป็นขั้นตอน ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง ขั้นที่ 2 การค้นพบปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นพบแนวคิด ขั้นที่ 4 การค้นพบคำตอบ ขั้นที่ 5 การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ ขั้นที่ 6 การย้อนกลับข้อมูล ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.0 /9.9 /10.1/ 10.0 คิดเป็นร้อยละ 75.5/ 83.0/ 84.1/ 83.3 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.3/ 1.0/ 1.0/ 1.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน 2) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 หน่วยย่อยที่ 2 และหน่วยย่อยที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬารัตนารามมีผลต่าง ตามลำดับหน่วย 10.6/ 10.3/ 10.5 โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคตส์อุปถัมภ์ มีผลต่าง 8.7/ 7.4/ 7.6 ซึ่งโดยภาพรวมแล้วมีพัฒนาการขึ้น

คำสำคัญ: การประเมินผลสัมฤทธิ์ การสอนภาษาอังกฤษ

Abstract

Research on the Evaluation of English Teaching Achievement Using Creative and Innovative Learning Techniques for High School Students in the Development Network Schools of the Faculty of Education in the Educational Service Area of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. Research Objectives 1) To enhance English skills using Creative and Innovative Learning in conjunction with the Development Network Schools of the Faculty of Education for high school students in the Educational Service Area of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. 2) To evaluate English skills achievement using Creative and Innovative Learning in conjunction with the Development Network Schools of the Faculty of Education for high school students in the Educational Service Area of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. This research used a mixed methods research.

The results of the study found that 1) The process of enhancing the English learning management process using Creative and Innovative Learning techniques in this research, 3 learning management plans were produced, divided into 3 learning units: Unit 1: Where Are You from? Unit 2: Nouns? Unit 3: Tourism and Services, which used Torrance's creative thinking process, which can be classified into the following steps: Step 1: Introduction to the lesson, finding facts; Step 2: Problem discovery; Step 3: Idea discovery; Step 4: Finding answers; Step 5: Accepting the results of the discovery; Step 6: Data feedback. Students' English skills using Creative and Innovative Learning in collaboration with the Teacher Development Network School for high school students in the educational area of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The results of English skills, listening, speaking, reading, and writing skills found that teaching and learning using innovation enabled students to pass writing skills. With an average of 9.0 /9.9 /10.1/ 10.0, accounting for 75.5/ 83.0/ 84.1/ 83.3 percent, with a standard deviation of 1.3/ 1.0/ 1.0/ 1.0, respectively, with the highest average skill being reading skill. 2) Evaluation of English language skills achievement by comparing the average scores of the achievement test before and after studying of sub-unit 1, sub-unit 2 and sub-unit 3, Wat Chujittharam Buddhist School has a difference, respectively, of 10.6/ 10.3/ 10.5 units, Wichian Klin Sukhon Upatham School has a difference of 8.7/ 7.4/ 7.6, which overall has developed.

Keywords: Achievement Assessment, English Language Teaching

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นวิจัยย่อยที่ 2 ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่องนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตาอนุเคราะห์ของคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิประจำสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขงานด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไปยังผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน

นอกจากนี้ผู้วิจัยขออนุโมทนา กับ คณะครูและนักเรียน โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคลธูปถัมภ์ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬิธรธรรมาราม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ให้การสนับสนุนการวิจัยเป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเครือข่ายที่ได้เอื้อเฟื้อในเชิงวิชาการมาด้วยดีตลอด ขอขอบคุณสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ให้การสนับสนุน ทุนอุดหนุนสำหรับการทำงานวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี และขออนุโมทนา กับกัลยาณมิตรผู้ที่มีความสำคัญในการผลักดันงานวิจัยเล่มนี้ให้สำเร็จประโยชน์ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ดร.ญาคุมินท์ อินทร์กรุงเก่า
คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ปัญหาที่ต้องการทราบ.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	5
2.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
2.3 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ.....	16
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning.....	25
2.5 เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning.....	26
2.6 การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning).....	29
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	38
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	45

4 ผลการวิจัย.....	46
4.1 สรุปผลการศึกษา กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ.....	46
4.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ.....	54
4.3 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	66
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผล.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	76
ภาคผนวก ข แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษ.....	78
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้.....	91
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญวิทยากร.....	126
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่.....	128
ภาคผนวก ฉ ประมวลภาพกิจกรรม.....	130

สารบัญญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	33
ภาพที่ 4.1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย.....	66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการฟัง.....	47
ตารางที่ 4.2 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการพูด.....	49
ตารางที่ 4.3 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการอ่าน.....	51
ตารางที่ 4.4 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการเขียน.....	53
ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตารางที่ 4.6 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 1.....	55
ตารางที่ 4.7 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 2.....	56
ตารางที่ 4.8 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 3.....	58
ตารางที่ 4.9 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	59
ตารางที่ 4.10 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 1.....	59
ตารางที่ 4.11 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 2.....	61
ตารางที่ 4.12 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 3.....	62
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	64
ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Innovation) เป็นทักษะหนึ่งในการส่งเสริมสู่ประเทศไทย 4.0 โดยเป็นความมุ่งมั่นที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่สามารถตอบโจทย์ต่อการก้าวทันการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาเพื่อก้าวไปสู่การศึกษายุค 4.0 ที่มุ่งการพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมมาตอบสนองความต้องการของสังคม ซึ่งเกิดจากกระบวนการและแนวความคิดใหม่มาบูรณาการเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดแนวคิดใหม่หรือทฤษฎีใหม่ๆ ในรูปแบบนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์

การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการเรียนรู้หลายด้านรวมทั้งประสบการณ์ ความชำนาญของผู้สอนและผู้เรียน เพื่อนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกแห่งมาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนยุคใหม่ (New Generation Education) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างท้าทายสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ต่อยอดความรู้เดิม คิดและประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์สอดคล้องตามสถานการณ์ในขณะนั้น และสามารถผลิตนวัตกรรมในการตอบสนองต่อสังคมให้เรียนรู้ได้เอง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อการเรียนการสอนทุกรูปแบบ โดยใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยี การสื่อสารและสื่อสังคมออนไลน์มาผสมผสานกับการทำงานเป็นกลุ่ม อีกทั้งการเป็นประเทศไทย 4.0 จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การมีทุนมนุษย์ที่มีสมรรถนะและประสิทธิภาพที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษาด้วยเช่นกัน

การพัฒนาทางการศึกษาจึงสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ดังกล่าวในอนาคต ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีความเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะการดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม โดยทักษะที่สำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ที่มุ่งเน้นความรู้ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูประบบรูปแบบการเรียนการสอนตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่จะป็นปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้ดังกล่าว การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในยุคศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลให้การสื่อสารไร้พรมแดน การเข้าถึงแหล่งข้อมูลสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา ผลกระทบจากยุคโลกาภิวัตน์นี้ส่งผลให้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและต้องแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา การที่มีองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมากมายทำให้นักเรียนหาสาระมีมากกว่าที่ผู้เรียนจะเรียนรู้จากในห้องเรียนได้หมด การสอนด้วยการ "พูด บอก เล่า" ของครูผู้สอน ก็ไม่สามารถจะพัฒนาผู้เรียนให้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการ

จัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของสังคมเทคโนโลยี ผู้เรียนต้องปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้าหาความรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่าง ๆ สร้างความเข้าใจด้วยตนเองจนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย¹

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ มีการสร้างแบบทดสอบหลากหลาย ได้แก่ ข้อสอบอัตนัย หรือความเรียงข้อสอบแบบกาถูกกาผิดข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ทั้งนี้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังมีแนวทางแบบเลือกตอบเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องวัดความรู้ความสามารถ รวมถึงทักษะของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยให้ค่าตัวเลขหรือคะแนนความรู้ ทักษะหรือความสามารถ และเจตคติของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของรายวิชาต่างๆที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) ที่นิยมใช้คือ ชุดของข้อสอบที่เรียกว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement Test) ดังนั้น ผู้ออกข้อสอบจึงจำเป็นต้องมีความรู้และทำความเข้าใจในเรื่องการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้การเขียนข้อสอบในแต่ละข้อมีคุณภาพ ครูสังคมศึกษาใช้ข้อสอบประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง ประเมินผลจากความรู้ความสามารถและทักษะต่างๆของผู้เรียนที่ใช้วิธีการและเกณฑ์ที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่างๆของผู้เรียน ในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริง²

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณครูศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษาวิจัยภายใต้แผนงานวิจัย เรื่องนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอนับน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีวัตถุประสงค์การทำวิจัยดังต่อไปนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

¹บัณฑิต ทิพากร, “การพัฒนาคุณจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา”. ใน ไพฑูรย์สินลาร์ตันบรรณาธิการ อาจารย์มี้อาชีพ : แนวคิด เครื่องมือ และการพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550).

²ศศิธร ภู่วา, การสร้างข้อสอบสังคมศึกษาเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้, วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2565), หน้า 253.

1.2.2 เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 ปัญหาที่ต้องการทราบ

1.3.1 การสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะอย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Creative and Innovative Learning เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องแล้วนำผลจากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพไปตรวจสอบยืนยันด้วยวิธีการเชิงปริมาณในวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพได้แบ่งเป็นการศึกษาเอกสาร และการศึกษาภาคสนาม

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเอกสาร เนื้อหาเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Creative and Innovative Learning จากเอกสารและงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

โรงเรียน จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนนิเขียรกลิ่นสุคลธูปถัมภ์ อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬารัตนาราม อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มเป้าหมาย

- 1) นักเรียนโรงเรียนละ 30 รูป/คน
รวมทั้งสิ้น 60 รูป/คน

1.5 นิยามศัพท์

การสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในรูปแบบของ Creative and Innovative Learning โดยนำแผนการสอนที่ได้จากการมีส่วนร่วมระหว่างคณะครูผู้สอนโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคณะครูศาสตร์และอาจารย์จากคณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมทักษะทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 ทั้งที่เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคตอุปถัมภ์ และโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬารัตนาราม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้กระบวนการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอน มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์กับวิชาชีพได้

1.6.2 ทราบผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
- 2.5 เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
- 2.6 การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning)
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Good¹ ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

อรรถัย จันใด² กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หรือทักษะซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกันต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ใช้สติปัญญา แสดงออกใน

¹ Good, Carter. V., *Dictionary of Education*, (New York : McGraw Hill, 1973), p.7

² อรรถัย จันใด, *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร*, วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553), หน้า 18.

รูปของความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ชนิดา ยอดสาส์ และ กาญจนา บุทสง³ ได้สรุปให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้สติปัญญาและสมรรถภาพทางสมองที่ได้รับมาจากการสั่งสอน แสดงออกมาในรูปความสำเร็จสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข⁴ กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา⁵ กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิชิต ฤทธิ์จรรยา⁶ กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

³ ชนิดา ยอดสาส์และกาญจนา บุทสง, ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2, วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา), (เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2559), หน้า 13.

⁴ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, วิธีวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.) จำกัด, 2548), หน้า 125)

⁵ ปราณี กองจินดา, การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู, วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน), (พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2549), หน้า 42.

⁶ พิชิต ฤทธิ์จรรยา, หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : เฮาส์ออฟเคอริสมิส, 2545), หน้า 96.

สิริพร ทิพย์คง⁷ กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์⁸ กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และเขียนข้อคิดเห็นของแต่ละคน
2. ข้อสอบแบบถูก-ผิด (True-false test) คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น
3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยค หรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง
4. ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short answer test) เป็นข้อสอบที่คล้ายกับข้อสอบ แบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง
5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีค่าหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ด้าน แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่งจะคู่กับค่าหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่งซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้
6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนั้นจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกหลง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้พิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน

ดังนั้น ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นวิธีการวัดประเมินผล การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลายได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

⁷ สิริพร ทิพย์คง, **หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์**, (กรุงเทพมหานคร : พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2545), หน้า 193.

⁸ สมพร เชื้อพันธ์, **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ**, วิทยานิพนธ์ ค.ม. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2547), หน้า 59.

ข้อสอบแบบกาถูกกาผิดข้อสอบแบบเติมคำ ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ เนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

2.1.3 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ทั้งนี้สิริพร ทิพย์คง⁹ และ พิชิต ฤทธิ์จรูญ¹⁰ ได้แบ่งลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง เป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวัดในสิ่งที่เราต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2. ความเชื่อมั่น แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น คือ สามารถวัดได้คงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ถ้านำแบบทดสอบไปวัดกับนักเรียนคนเดิมคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้งควรมีความสัมพันธ์กันดี เมื่อสอบได้คะแนนสูงในครั้งแรกก็ควรได้คะแนนสูงในการสอบครั้งที่สอง

3. ความเป็นปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีคำถามชัดเจน เฉพาะเจาะจง ความถูกต้องตามหลักวิชา และเข้าใจตรงกัน เมื่อนักเรียนอ่านคำถามจะเข้าใจตรงกัน ข้อคำถามต้องชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

4. การถามลึก หมายถึง ไม่ถามเพียงพฤติกรรมขั้นความรู้ความจำ โดยถามตามตำราหรือถามตามที่ครูสอน แต่พยายามถามพฤติกรรมขั้นสูงกว่าขั้นความรู้ความจำได้แก่ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

5. ความยากง่ายพอเหมาะ หมายถึง ข้อสอบที่บอกให้ทราบว่าข้อสอบข้อนั้นมีคนตอบถูกมากหรือตอบถูกน้อย ถ้ามีคนตอบถูกมากข้อสอบข้อนั้นก็ง่ายและถ้ามีคนตอบถูกน้อยข้อสอบข้อนั้นก็ยาก ข้อสอบที่ยากเกินความสามารถของนักเรียนจะตอบได้นั้นก็ไม่มี ความหมาย เพราะไม่สามารถจำแนกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อนในทางตรงกันข้ามถ้าข้อสอบง่ายเกินไปนักเรียนตอบได้หมด ก็ไม่สามารถจำแนกได้เช่นกัน ฉะนั้น ข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากเกินไปไม่ง่ายเกินไป

6. อำนาจจำแนก หมายถึง แบบทดสอบนี้สามารถแยกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อนโดยสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นประเภท ๆ ได้ทุกระดับอย่างละเอียดตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด

7. ความยุติธรรม คำถามของแบบทดสอบต้องไม่มีช่องทางชี้แนะให้นักเรียนที่ฉลาดใช้ไหวพริบในการเดาได้ถูกต้องและไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เกียจคร้านซึ่งดูตำราอย่างคร่าว ๆ ตอบได้ และต้องเป็นแบบทดสอบที่ไม่ลำเอียงต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย ถามลึก มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก และมีความยุติธรรม

⁹ สิริพร ทิพย์คง, หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2545), หน้า 195.

¹⁰ พิชิต ฤทธิ์จรูญ, การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน, (พิมพ์ครั้งที่ 3), (กรุงเทพมหานคร : ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2545), หน้า 135-161.

2.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์¹¹ ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมอง และมวลประสบการณ์ทั้งปวง ที่เด็กได้รับการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถในด้านใด มากน้อยเพียงใด เช่น มีพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย นั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน คือ¹²

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษาพลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะคือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบคือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบคือ

- 1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง
- 2) แบบจับคู่
- 3) แบบเติมคำ
- 4) แบบเลือกคำตอบ

¹¹ พวงรัตน์ทวีรัตน์, การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530), หน้า 29.

¹² อ้างแล้ว, หน้า 29 - 30.

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดพฤติกรรม 3 กลุ่มพฤติกรรมด้วยกันคือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถและความคิด รวมทั้งการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลจากการเรียนการสอน ซึ่งพฤติกรรมด้านความรู้และความคิด ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ ความจำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะรักษาไว้ ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่สัมผัสกับประสบการณ์นั้น ๆ และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้อง

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความและสรุปความ เกี่ยวกับสิ่งที่ได้พบ ซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับรู้และสามารถสื่อความเข้าใจที่ตนมีอยู่นั้นไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ทฤษฎี หลักการกฎเกณฑ์ และวิธีการต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน หรือสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกเรื่องราว ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสามารถบอกได้ว่าส่วนย่อย ๆ นั้นแต่ละส่วนสำคัญอย่างไรส่วนใดสำคัญที่สุด แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไรและมีหลักการใดร่วมกันอยู่

1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกันให้เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ได้ผลผลิตที่แปลกใหม่ และดีไปกว่าเดิม พฤติกรรมด้านนี้เน้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่

1.6 การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการวินิจฉัย ตีราคาสິงต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

สรุป พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย คือ พฤติกรรมย่อยด้านความรู้ ความจำ เป็นพฤติกรรมที่มีระดับต่ำสุด ถือเป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐาน ส่วนพฤติกรรมย่อยด้านความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าเป็นพฤติกรรมที่สูงขึ้นตามลำดับในการเรียนการสอนโดยหลักทั่วไปนั้น ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมสูงกว่าความรู้ ความจำคือเป็นการพัฒนาให้เกิดความคิด

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความชื่นชมของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 5 ขั้น ดังนี้

2.1 การรับรู้ เป็นความสามารถในการจับไวต่อการรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้มากในเวลาจำกัด

2.2 การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะของความยินยอม เต็มใจและพอใจ

2.3 การสร้างคุณค่าหรือค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สำนึกในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จนเกิดการยอมรับ และเชื่อถือในสิ่งนั้น

2.4 การจัดระบบคุณค่าหรือค่านิยม เป็นการนำค่านิยมมาจัดให้เป็นระบบโดยอาศัยกระบวนการจัดพหุหาคความสัมพันธ์ และกำหนดค่านิยมที่เด่น และสำคัญแล้วนำกระบวนการนั้นมาสร้างระบบค่านิยมที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย เป็นความสามารถในการจัดระบบค่านิยมที่บุคคลยึดถืออยู่ จนสามารถควบคุมพฤติกรรมและทำให้เกิดบุรณาการทางความเชื่อ ความคิด เจตคติและก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลแต่ละคน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้กลไกทางกายและทางสมองได้สัมพันธ์กันจนสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานอย่างมีจุดหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ 7 ชั้น ดังนี้

3.1 การรับรู้ เป็นการรับรู้โดยประสาทสัมผัสเกี่ยวกับรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของและนามธรรม เช่น คุณสมบัติหรือความสัมพันธ์

3.2 การเตรียมพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางใจ ความพร้อมทางกายและความพร้อมทางอารมณ์

3.3 การเลียนแบบ เป็นการทำตามหรือเลียนแบบ

3.4 การปฏิบัติได้ เป็นพฤติกรรมตอบสนองที่พัฒนาจนเป็นนิสัย

3.5 การตอบสนองที่ซับซ้อน เป็นการแสดงออกที่ซับซ้อนตามกระบวนการปฏิบัติอย่างไม่ลังเล และเป็นไปโดยอัตโนมัติ

3.6 การดัดแปลง เป็นขั้นที่ทดลองหาวิธีอื่นมาปฏิบัติหลังจากที่ได้ปฏิบัติวิธีเดิมจนชำนาญแล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้นจนชำนาญแล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้น

3.7 การริเริ่ม เป็นการประยุกต์สิ่งที่ได้ดัดแปลงแล้ว เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น

2.2.2 ประเภทของการทดสอบ

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะคือ¹³

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจากแนวความเชื่อ ในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่าความสามารถของบุคคลใด ๆ ในเรื่องใดนั้นไม่เท่ากัน บางคนมีความสามารถของบุคคล ถ้านำมาเขียนกราฟจะมีลักษณะคล้าย ๆ โค้งรูปประฆัง หรือที่เรียกว่า "โค้งปกติ" ดังนั้นการทดสอบแบบนี้จึงยึดคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาคะแนนผลการสอบของบุคคลเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่นที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกันจุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้ก็เพื่อจะกระจายบุคคลทั้งสองกลุ่มไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ กล่าวคือยึดหลักการว่าในการเรียนการสอนนั้นจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตามแต่ทุกคนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตน โดยอาจใช้เวลาแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ดังนั้น การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ จึงมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้นแล้วนำผลการสอบของแต่ละบุคคลเทียบกับเกณฑ์

¹³ อ้างแล้ว, หน้า 30 – 32.

ที่ตั้งไว้ ไม่ได้้นำผลการสอบไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่มความสำคัญของการทดสอบ นี่จึงอยู่ที่การกำหนดเกณฑ์เป็นสำคัญ เกณฑ์หมายถึงการตรวจสอบว่าใครเรียนได้ถึงเกณฑ์และใครยังเรียนไม่ถึงเกณฑ์ ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น อาจให้มีการเรียนซ่อมเสริม เป็นต้น

2.2.3 ประโยชน์ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้

1. ใช้สำรวจทั่วไปเกี่ยวกับตำแหน่งการเรียนในโรงเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติให้เข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น
2. ใช้แนะแนวและประเมินค่าเกี่ยวกับการสอบได้สอบตกของแต่ละบุคคลจุดอ่อนและจุดเด่นของแต่ละบุคคล การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนฉลาด และนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ การปรับปรุงการสอน
3. ใช้จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน
4. ช่วยในการวิจัยทางการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาที่สอบแตกต่างกันโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือวัด

2.2.4 คุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี¹⁴

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง เครื่องมือวัดผลนั้นสามารถวัดคุณลักษณะ ที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่ ไม่ใช่วัดสิ่งอื่นที่ไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะวัด ประเด็นนี้ถือว่ามีสำคัญที่สุดเพราะตัวแปรทางการศึกษาที่ต้องวัดนั้นมักมีลักษณะเป็นนามธรรม สังเกตเห็นได้ยาก คุณลักษณะนี้จัดเป็นความสำคัญเป็นยอดของคุณลักษณะอื่น ๆ เป็นที่ปรารถนาของเครื่องมือวัดผลทั้งหลาย สมควรที่จะได้ทราบความหมาย ชนิด และวิธีการไว้ เพื่อจะได้ใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับตีคุณค่าของแบบทดสอบต่างๆ ได้ถูกต้องลักษณะของความเที่ยงตรง แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1) เที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายความว่า ข้อสอบฉบับนั้นมีคำถามสอดคล้องตรงตามเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร สามารถวัดเนื้อหาสาระที่ต้องการวัดได้ครบถ้วน หรือวัดได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

2) เที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงเครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดพฤติกรรมและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ได้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และเป็นไปตามหลักการของทฤษฎีนั้น ๆ อย่างครบถ้วน มิใช่ถามแต่ความจำเป็นส่วนใหญ่

3) ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึงลักษณะของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้ที่ถูกวัดในขณะนั้น ความเที่ยงตรงตามสภาพนี้เราไม่สามารถวัดได้จริงๆ โดยใช้แบบทดสอบ แต่เราต้องเอาคะแนนของเด็กไปเปรียบเทียบกับสภาพจริงของเด็กดูว่าสอดคล้องกันหรือไม่

¹⁴ จิรายุทธิ์ อ่อนศรี, **คุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี**, ออนไลน์ :

<http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2017/12/คุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี.pdf>
สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2567.

4) ความเที่ยงตรงตามพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึงเครื่องมือที่สามารถให้ข้อมูลได้สอดคล้องกับผลการเรียนในภายหลัง วิธีหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบชนิดนี้ทำได้โดยนำคะแนนที่สอบได้ไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้ในอนาคตว่า มีความสอดคล้องตรงกันน่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด

2. ความเชื่อมั่น (Reliability)

ความเชื่อมั่น หมายถึง ความคงเส้นคงวาของคะแนนในการวัดแต่ละครั้ง หรือกล่าวได้ว่า เครื่องมือนั้นวัดครั้งใด ๆ ก็ได้ค่าเท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ผลของการวัดไม่ว่าจะเป็นคะแนนหรืออันดับที่ก็ตามเมื่อวัดได้ผลออกมาแล้ว สามารถเชื่อถือได้ในระดับสูงจนสามารถประกันได้ว่า ถ้ามีการตรวจสอบวัดผลซ้ำอีกไม่ว่า ก็ครั้งก็จะได้ผลใกล้เคียงและสอดคล้องกับผลการวัดเดิมนั่นเอง

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity)

ความเป็นปรนัย หมายความว่า ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลครั้งนั้นมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของคำถาม ค่าของคะแนนหรืออันดับที่วัดได้ตลอดจนการแปลงค่าคะแนนเป็นผลประเมินในการตัดสินคุณค่าก็สอดคล้องตรงกัน

การพิจารณาความเป็นปรนัยของแบบทดสอบมีหลายประการ คุณสมบัติความเป็นปรนัยของแบบทดสอบที่สำคัญ ได้แก่คุณสมบัติ 3 ประการดังนี้

1) ชัดแจ้งในความหมายของคำถาม ข้อสอบที่เป็นปรนัย ทุกคนที่อ่านข้อสอบไม่ว่าจะเป็นผู้สอบหรือผู้ตรวจข้อสอบย่อมจะเข้าใจตรงกันไม่ตีความไปคนละแง่

2) ตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย ไม่ว่าจะเป็นผู้ออกข้อสอบหรือใครก็ตามสามารถตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่ผู้ตรวจเฉลยไม่ตรงกัน แสดงให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนในคำถามหรือคำตอบ

3) แปลความหมายของคะแนนได้ตรงกัน โดยทั่วไปข้อสอบปรนัยนั้นผู้ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ศูนย์คะแนน จำนวนคะแนนที่ได้จะแทนจำนวนข้อที่ถูก ทำให้สามารถแปลความหมายได้ชัดเจนว่าใครเก่ง อ่อนอย่างไร ตอบถูกมากน้อยต่างกันอย่างไร ข้อสอบประเภทถูกผิดจับคู่ เติมคำ เลือกตอบที่ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบปรนัยเฉพาะรูปแบบของข้อสอบเท่านั้น ส่วนคุณสมบัติยังไม่เป็นปรนัย ความเป็นปรนัยของข้อสอบ จะนำไปเกิดคุณสมบัติทางความเชื่อมั่น ของคะแนน อันจะนำไปสู่ความเที่ยงตรง ของการวัดผลด้วย

4. ความยากง่าย (Difficulty)

ความยากง่ายของข้อสอบพิจารณาได้จากผลการสอบของผู้สอบเป็นสำคัญ ข้อสอบใดที่ผู้สอบส่วนมากตอบถูก ค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบสูงกว่า 50% ของคะแนนเต็มอาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบที่ง่ายหรือค่อนข้างง่าย ข้อสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะ คะแนนเฉลี่ยของข้อสอบควรมีประมาณ 50% ของคะแนนเต็มค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% แสดงว่าเป็นข้อสอบค่อนข้างยาก ข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ข้อสอบฉบับหนึ่ง ควรมีผู้ตอบถูกไม่ต่ำกว่า 20 คนและไม่เกิน 80 คนจากผู้สอบ 100 คน นั่นคือค่า P อยู่ระหว่าง .20-.80 จึงถือว่าเป็นข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายพอเหมาะ

5. อำนาจจำแนก (Discrimination)

อำนาจจำแนก คือลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถแบ่งเด็กออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ทุกระดับตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด แม้ว่าจะเก่งอ่อนกว่ากันเพียงเล็กน้อยก็สามารถชี้จำแนกให้เห็นได้ ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูงนั้น เด็กเก่งมักตอบถูกมากกว่าเด็กอ่อนเสมอ ข้อสอบที่ทุกคนทำถูกหมด จะไม่สามารถบอกอะไรเราได้เลย หรือผิดหมดไม่สามารถบอกได้ว่าใครเก่งหรืออ่อน

6. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพ หมายถึงเครื่องมือที่ทำให้ได้ข้อมูลได้ถูกต้องเชื่อถือได้โดยลงทุนน้อยที่สุดไม่จำเป็นที่จะเป็นการลงทุนในแง่เวลา แรงงาน และทุนทรัพย์รวมทั้งความสะดวกสบาย คล่องตัวในการรวบรวมข้อมูล ข้อสอบที่มีประสิทธิภาพสามารถให้คะแนนได้เที่ยงตรงและเชื่อถือมากที่สุดโดยใช้เวลาแรงงานและเงินน้อยที่สุด แต่ประโยชน์ ที่ได้จากการสอบคุ่มค่า ข้อสอบที่พิมพ์ผิดตกหล่นมาก จำนวนหน้าไม่ครบ รูปแบบของแบบทดสอบเรียงไม่เป็นระเบียบทำให้ผู้สอนเกิดความสับสน มีผลต่อคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น การจัดรูปแบบของข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ เพื่อให้ดูง่ายมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยนิยมพิมพ์แบ่งครึ่งหน้ากระดาษ

7. ความยุติธรรม (Fair)

ความยุติธรรม ข้อสอบที่ดีต้องไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้เปรียบเสียเปรียบกัน เช่น ข้อสอบบางฉบับครูไปเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งตรงกับเรื่องที่เด็กทำรายงานในบางกลุ่ม ทำให้กลุ่มนั้นได้เปรียบคนอื่น ๆ ข้อสอบบางข้อใช้คำถามหรือข้อความที่แนะนำคำตอบ ทำให้นักเรียนใช้ไหวพริบเดาได้การใช้ข้อสอบแบบอัตนัยเพียง 5 หรือ 10 ข้อมาทดสอบเด็กนั้น ไม่อาจสร้างความยุติธรรมในการสอนให้แก่เด็กได้ เพราะผู้สอบมีโอกาสเก่งข้อสอบได้ถูกมากกว่าแบบปรนัยที่ถามถึง 100 ข้อ

8. คำถามถามลึก (Searching)

ข้อสอบที่ถามลึกไม่ถามแต่เพียงความรู้ความจำเท่านั้น แต่จะถามวัดความเข้าใจการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วมาแก้ปัญหา วิเคราะห์ตลอดจนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมาจนท้ายที่สุดคือ การประเมินผลคำถามที่ถามลึกนั้นผู้ตอบต้องคิดค้นก่อนจึงจะสามารถหาคำตอบได้ มิใช่เพียงแต่ระลึกถึงประสบการณ์ต่าง ๆ เพียงต้น ๆ ก็ตอบปัญหาได้ แต่เป็นแบบทดสอบที่วัดความลึกซึ้งทางวิชาการตามแนวตั้งมากกว่าจะวัดตามแนวกว้าง

9. คำถามยั่ว (Exemplary)

คำถามยั่ว ได้แก่คำถามที่มีลักษณะท้าทายให้เด็กอยากคิดอยากทำ มีลีลาการถามที่น่าสนใจ ไม่ถามวนเวียนซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย การใช้รูปภาพประกอบก็เป็นวิธีหนึ่ง ที่ทำให้ข้อสอบน่าสนใจ ข้อสอบที่ยากเกินไปทำให้ผู้สอบหมดกำลังใจที่จะทำ ส่วนข้อสอบที่ง่ายเกินไป ก็ไม่ท้าทายให้อยากทำการเรียงคำถามจากข้อง่ายไปหายากเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ข้อสอบมีลักษณะท้าทายน่าทำ

10. จำเพาะเจาะจง (Definite)

คำถามที่ดีต้องไม่ถามกว้างเกินไป ไม่ถามคลุมเครือหรือเล่นสำนวนให้เด็กงง เด็กอ่านแล้วต้องเข้าใจชัดเจนว่าคำถามอะไร ส่วนจะตอบได้หรือไม่อยู่ที่ความสามารถของผู้ตอบเป็นสำคัญ

2.2.5 กระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ในการปฏิบัติงานใดก็ตามหากผู้ปฏิบัติทราบกระบวนการทำงานว่ามีขั้นตอนอย่างไรและปฏิบัติไปตามขั้นตอนเหล่านั้นจึงทำให้สามารถดำเนินการไปตามเป้าหมายได้ ในเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หากผู้สร้างทราบขั้นตอนในการสร้างและปฏิบัติตามขั้นตอนจะทำให้สามารถสร้างข้อสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹⁵ ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างข้อสอบ 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นวางแผน สิ่งที่ต้องปฏิบัติในการวางแผนสร้างข้อสอบ คือ

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย ในการสร้างข้อสอบทุกครั้งต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนและแน่นอนว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด

1.2 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ในขั้นนี้หากกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะออกข้อสอบได้เหมาะสม ก็จะช่วยให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรง

1.3 กำหนดชนิดและรูปแบบของข้อสอบ ในการสอบวัดต้องเลือกใช้ชนิดและรูปแบบของข้อสอบให้เหมาะสม

1.4 กำหนดส่วนประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นในการออกข้อสอบและในการเลือกข้อสอบคือ การกำหนดเวลาในการสร้างข้อสอบ บุคลากรในการสร้างข้อสอบ จำนวนข้อของข้อสอบ เวลาในการทดสอบ วิธีการตรวจ และให้คะแนน เป็นต้น

2. ขั้นเตรียมงาน เป็นการเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างข้อสอบ ได้แก่ หลักสูตรหนังสือแบบเรียน ทำการวิเคราะห์หลักสูตร อุปกรณ์ในการพิมพ์ การอัดสำเนา ฯลฯ

3. ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นลงมือเขียนข้อสอบ ในกรณีการสร้างข้อสอบนั้นทำในรูปคณะกรรมการ คณะกรรมการแบ่งงานกันเขียนข้อสอบ แล้วนัดหมายหรือมาประชุมวิเคราะห์ข้อสอบที่สร้างขึ้น

4. ขั้นประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลไปปรับปรุงข้อสอบ มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นประเมินเบื้องต้น คือการวิจารณ์ข้อสอบ โดยพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้คือ

4.1.1 ข้อคำถามวัด วัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่

4.1.2 ข้อคำถามชัดเจนเข้าใจตรงกันหรือไม่

4.1.3 ข้อคำถามมีคำตอบที่แน่นอนเพียงคำตอบเดียวหรือไม่

4.1.4 ข้อคำถามในภาษารัดกุม เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนหรือไม่

4.1.5 ในกรณีเป็นข้อสอบเลือกตอบ พิจารณาวาดตัวลงเหมาะสมหรือไม่เช่นเรียงลำดับเนื้อหา เรียงจากง่ายไปหายาก และการเรียงตัวเลือกในแต่ละข้อเหมาะสมสวยงามหรือไม่ เป็นต้น

4.2 ขั้นตรวจสอบคุณภาพ หลังการทดสอบ ข้อสอบที่ผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปพิมพ์เพื่อนำไปทดลอง (Try Out) เมื่อนำไปทดลองแล้วนำมาตรวจให้คะแนนและตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

¹⁵ พวงรัตน์ ทวีรัตน์, การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530), หน้า 47-52.

4.2.1 ความยากง่ายของข้อสอบ

4.2.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบ

4.2.3 ค่าความเที่ยง

4.2.4 หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นพฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดการเรียนการสอน เป็นพฤติกรรมที่พัฒนามาจากเริ่มสั่งสอนโดยตรง อันประกอบด้วยความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน

2.3 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการ และมีทฤษฎีการสอนหลากหลายวิธี ที่ครูจะเลือกแนวทางที่เหมาะสมนำไป ดัดแปลงใช้สอนนักเรียนแต่ละคน ดังวิธีสอนต่อไปนี้ (ประภาพักตร์ เขตจตุรัส, 2566, ออนไลน์)

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation)

เป็นวิธีการสอนที่ เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน

ลักษณะเด่น

1.1 ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ

1.2 ในด้านคำศัพท์ ครูจะสอนครั้งละหลายคำ บอกคำแปลภาษาไทย บางครั้งเขียนคำ

อ่านไว้ด้วย

1.3 ครูเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน

1.4 ครูเน้นวัดผลด้านความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ ความสามารถในการแปล

1.5 ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด

1.6 นักเรียนเป็นผู้รับฟัง และจดสิ่งที่ครูบอกลงในสมุด

1.7 นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์

1.8 นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นๆ

1.9 นักเรียนไม่ได้ฝึกนำคำศัพท์มาใช้ในรูปประโยค

2. วิธีสอนแบบตรง

เป็นวิธีการสอน ที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่าย และเร็วขึ้น ไม่เน้นไวยากรณ์กฎเกณฑ์มากนัก บทเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมสนทนา นักเรียนได้ใช้ภาษาเต็มที่

ลักษณะเด่น

2.1 ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนพูดโต้ตอบ

2.2 ครูสร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

2.3 อธิบายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ และใช้ตัวอย่างประกอบเป็นของจริง

2.4 การวัดผลเน้นทักษะการฟัง และพูด เช่นการเขียนตามคำบอก การปฏิบัติตามคำสั่ง

3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method)

เป็นวิธีการสอนตามหลัก ภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก

ลักษณะเด่น

- 3.1 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ
- 3.2 ครูจะจัดนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดตามซ้ำๆ กันในรูปแบบต่างกัน

3.3 ครูมุ่งเรื่องการฝึกรูปประโยคทางภาษาในห้องเรียนมากกว่าประโยชน์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

3.4 นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ

3.5 นักเรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบ และปฏิบัติตามครูจากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ยากจนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ

4. วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory)

วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษา เป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษา และความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้

ลักษณะเด่น

4.1 ครูมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีกว่าก่อน แล้วจึงอ่านและเขียน ตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method)

4.2 ครูสอนเนื้อหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน ที่มี ความสามารถในการทักษะฟังพูดอ่านเขียนที่แตกต่างกัน

4.3 สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.4 ใช้ภาษาไทยในการช่วยอธิบาย แต่อธิบายในเรื่องการฟังและพูด

4.5 การวัดและประเมินผลในด้านภาษาของนักเรียนนั้น คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

5. วิธีสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction)

จากวิวัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ

ลักษณะเด่น

5.1 การสอนเปลี่ยนจากครูเป็นหลัก เป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5.2 ครูพยายามให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด

5.3 ครูเตรียมสื่อการเรียนการสอนไว้ให้

5.4 ครูจะเตรียม สื่อ เอกสาร บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และแนวคำตอบไว้ให้ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method)

แนวการสอนแบบนี้ ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่ และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี

ลักษณะเด่น

6.1 ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตามครู

6.2 ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด ครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งเอง เมื่อถึงระยะเวลาที่สมควรพูดแล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป

6.3 ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง

6.4 นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางของครู

6.5 ครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียนเมื่อครูสั่ง

6.6 ครูต้องทำพร้อมกับนักเรียนในระยะแรก

6.7 ต้องสั่งจากง่ายไปหายาก

7. วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)

เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหา หาข้อเท็จจริง

ลักษณะเด่น

7.1 ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นกล้าพูด อย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

7.2 ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนทำงานว่า สมมุตินักเรียนจะเข้าค่ายพักแรมเป็นเวลา 5 วันนักเรียนจะต้องเตรียมเครื่องใช้อะไรไปบ้างช่วยกันอภิปราย และสรุปผลออกมาเป็นรายงานส่งครู เป็นต้น

8. วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method)

เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำ

ลักษณะเด่น

8.1 นักเรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ

8.2 ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของนักเรียนว่าการดำเนินการ ความก้าวหน้าอุปสรรคการประเมินผลงานใดบ้าง

8.3 นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

9. วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

วิธีการ สอนแบบนี้มีแนวคิดที่ต่างไปจากแนวคิดอื่น

ลักษณะเด่น

9.1 ยึดผู้เรียนเป็นหลัก

9.2 เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

9.3 นักเรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรม

9.4 ครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

9.5 เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเสียง ตามวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

9.6 การประเมินผลการเรียนนั้นจะเป็นการทดสอบแบบบูรณาการโดยให้นักเรียนประเมินตนเอง จากการเรียนรู้ของตนเอง และความก้าวหน้าของตน

9.7 ถ้านักเรียนมีที่ผิด ครูจะพยายามแก้ไข โดยไม่ใช่วิธีคุกคาม โดยให้ฝึกทำซ้ำๆ กัน

10. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

จากข้อเท็จจริงพบว่า ถึงแม้ว่านักเรียน จะเรียนรู้โครงสร้างของภาษามาแล้วเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดได้หรือสื่อสารได้ดีนัก ด้วยเหตุผลนี้นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอน จึงควรให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ และจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสภาพสังคมด้วย

11. โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

CIRC คือ โปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language arts) ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน โดยการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1986 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC-Reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่อง การฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และได้ทักษะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

CIRC-Writing/Language Arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (plan) ร่างต้นฉบับ (draft) ทบทวนแก้ไข (revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทาง (style) เนื้อหา และกลวิธีของการเขียน

CIRC สำหรับ การอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งได้ โปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือ มีลักษณะกิจกรรมโดยรวมดังนี้คือ

1. การสอนเริ่มต้นจากครู (Teacher Instruction)
2. การฝึกปฏิบัติภายในทีม (Team Practice) นักเรียนทำงานในกลุ่มซึ่งมีสมาชิก 4-5 คน โดยมีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้กันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยใช้ Worksheet หรือ อุปกรณ์การฝึกอื่นๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน นักเรียนจะได้ประเมินเพื่อนสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกัน
3. นักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Individual Assessment) ในเรื่องของข้อความรู้หรือทักษะที่เขาได้รับในบทเรียน
4. คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม (Team Recognition) ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับใบประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่นๆ การจัดกลุ่มนักเรียน

นักเรียนจะทำงานตามกิจกรรมที่กำหนด ภายในกลุ่มการเรียนรู้ที่มีนักเรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันในกลุ่มการอ่าน (Reading Groups) นั้น นักเรียนจะถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มการอ่าน จำนวน 2-3 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับระดับการอ่านของเขา โดยครูเป็นผู้กำหนดให้ว่า นักเรียน คนใดจัดว่าอยู่ในกลุ่มเก่ง ปานกลาง หรืออ่อน

12.การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT

การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT มีพื้นฐานความคิดมาจากเรื่องสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) และการทำงานของสมอง สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับสไตล์ การเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นเสนอโดยแมค คาร์ธี (Mc Carthy) ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของ เดวิด คอลบ์ David Kolb ซึ่งอธิบายว่าสไตล์การเรียนรู้เกิดจากมิติ 2 มิติ คือ

1. การเรียนรู้ (Perception)
 - 1.1 การรับรู้ผ่านประสบการณ์รูปธรรม (Concrete Experience)
 - 1.2 การรับรู้ผ่านการสร้างมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization)
2. การจัดการข้อมูล (Processing) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ
 - 2.1 การสังเกตแล้วนำมาคิดไตร่ตรอง (Reflective Observation)
 - 2.2 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Active Experiment)

ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละแบบ มีลักษณะที่ต่างกันดังนี้

ผู้เรียนแบบที่ 1 (Type 1) เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมผ่านการสังเกตแล้วคิดอย่างไตร่ตรองจัดเป็นผู้เรียนที่เรียกว่า ผู้เรียนถนัดจินตนาการ (Imaginative Learner) เขาจะพยายามค้นหาความหมายในสิ่งที่เรียนรู้ มักชอบถามว่าทำไม (Why)

ผู้เรียนแบบที่ 2 (Type 2) เรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมผ่านการคิดอย่างไตร่ตรองจนเกิดเป็นมโนทัศน์จัดเป็นผู้เรียนที่เรียกว่า ผู้เรียนถนัดการวิเคราะห์ (Analytic Learner) มักชอบถามว่าอะไร (What)

ผู้เรียนแบบที่ 3 (Type 3) เรียนรู้จากการรับรู้มโนทัศน์ แล้วนำมโนทัศน์มาผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จัดเป็นผู้เรียนที่เรียกว่า ผู้เรียนถนัดการใช้สามัญสำนึก (Common Sense Learner) มักชอบถามว่าอย่างไร (How)

ผู้เรียนแบบที่ 4 (Type 4) เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์ซึ่งตนเองยอมรับได้ จัดเป็นผู้เรียนที่เรียกว่า ผู้เรียนยอมรับการเปลี่ยนแปลง (Dynamic Learner) มักชอบถามว่า ถ้า...แล้ว (If...then...)

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT จัด เป็นนวัตกรรมการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

แมค คาร์ธี ได้นำผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลการศึกษาด้านการพัฒนาสมอง 2 ซีก มาพัฒนาเป็นแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ เหมาะสมกับผู้เรียนทุกลักษณะผสมผสานกัน กระบวนการจัดการเรียนรู้ได้แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย ๆ 2 ขั้นตอน จึงทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายและยืดหยุ่น ตอบสนองการพัฒนาศักยภาพทุกด้านของผู้เรียนที่มีรูปแบบหรือลักษณะการเรียนรู้ แตกต่าง กัน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การ นำเสนอประสบการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผู้เรียน ขั้นตอนนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเรื่องที่เรียน ค้นพบเหตุผลของตนเองว่าทำไมต้องเรียนเรื่องนั้น แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1.1 การเสริมสร้างประสบการณ์ ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้มีปฏิสัมพันธ์หรือใช้จินตนาการของตนใน สิ่งที่กำลังเรียน (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)

1.2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับ เป็นขั้นที่หาเหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับใน ขั้น 1.1 ด้วยการคิด วิเคราะห์ (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)

ขั้นตอนที่ 2 การเสนอเนื้อหา สาระ ข้อมูลแก่ผู้เรียน ขั้นนี้เป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้จากขั้น 1.2 มาสู่การสร้างมโนทัศน์เพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าสิ่งที่เรียนนั้นคืออะไร แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

2.1 การบูรณาการประสบการณ์เพื่อสร้างมโนทัศน์ (Concept) ขั้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถ เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ของตนกับสิ่งที่เรียน เพื่อให้เกิดความ เข้าใจ (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)

2.2 การพัฒนาเป็นมโนทัศน์ เป็นขั้นตอนของการทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน จนสร้างเป็นมโนทัศน์ได้ (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)

ขั้นตอนที่ 3 การฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนามโนทัศน์ เป็นการพัฒนามโนทัศน์มาสู่การปฏิบัติจริง เป็นการหาคำตอบว่าจะทำได้อย่างไร แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

3.1 การปฏิบัติงานตามขั้นตอน ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)

3.2 การนำเสนอผลการปฏิบัติงาน ขั้นนี้เป็นการบูรณาการและสร้างสรรค์ของผู้เรียน ที่จะแสดงถึงความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดหรือความสนใจของตน (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)

ขั้นตอนที่ 4 การ นำความคิดรวบยอดไปสู่การประยุกต์ใช้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือทำด้วยตนเอง เพื่อชี้ให้เห็นว่า ถ้าจะนำไปใช้ในชีวิตจริงแล้วเป็นอย่างไร แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย คือ

4.1 การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือการพัฒนางาน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสเลือกและลงมือกระทำงานของตนเองทุกขั้นตอน จนสำเร็จเป็นผลงาน (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)

4.2 การนำเสนอผลงานหรือการเผยแพร่ เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนในรูปแบบต่าง ๆ (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)

คำอธิบายเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานของสมอง

1. ความ สามารถของสมองซีกขวา คือ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การใช้สามัญสำนึก การคิดแบบหลากหลาย การคิดแบบองค์รวม การคิดจินตนาการ ฯลฯ

2. ความสามารถของสมองซีกซ้าย คือ การคิดวิเคราะห์ การคิดหาเหตุผล การคิดแบบปรนัย การคิดแบบมีทิศทาง ฯลฯ

3. การจัดการเรียนการสอนแบบStory line

วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ เป็นวิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือที่เรียกว่า กำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำ สู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนตามสภาพจริง ที่มีการบูรณาการระหว่างวิชา เพื่อเป้าหมายพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทั้งตัว

ลักษณะเด่นของวิธีสอน

1.กำหนดเส้นทางเดินเรื่อง (Storyline) และจัดเรียงเป็นตอนๆ (Episode) ด้วยการใช้คำถามหลัก (Key Questions) เป็นตัวกำหนดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้

2.เน้นการใช้กิจกรรม (Activity Based Approach) ให้สอดคล้องกับคำถามหลัก และเนื้อหาการผูกเรื่อง ซึ่งมีดังนี้

- 1) ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากที่สุด
- 2) ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน
- 3) ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยเน้นกระบวนการควบคู่กับความรู้
- 4) เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3.เน้นให้ผู้เรียนสร้าง (Construct) ความ รู้ด้วยตนเอง โดยมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านสติปัญญา (Head) ด้านอารมณ์ เจตคติ (Heart) และด้านทักษะปฏิบัติ (Hands) เป็นวิธีสอนที่ให้อำนาจแก่ผู้เรียน (Learner Empowerment) คือ ให้อาสาสร้างความรู้หรือปรับแต่งโครงสร้างความรู้ด้วย

ตนเองอย่างเป็นอิสระ และแสดงถึงกระบวนการในการได้มาซึ่งความรู้นั้นๆ รับผิดชอบต่อ ความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Long Life Learning)

4.เป็นการเรียนตามสภาพจริง (Authentic Learning) มีการบูรณาการระหว่างวิชา (Integration)

5.มีเหตุการณ์ (Incidents) เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้แก้ไขปัญหาและเรียนรู้

6.แต่ละเรื่อง หรือแต่ละเหตุการณ์ที่กำหนด ต้องมีการระบุสิ่งต่อไปนี หรือมีองค์ประกอบต่อไปนี

- 1) กำหนดฉาก โดยระบุสถานที่และเวลาโดยเฉพาะ
- 2) ตัวละคร อาจเป็นคนหรือเป็นสัตว์
- 3) วิธีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ศึกษา
- 4) ปัญหาที่รอการแก้ไข

บทบาทของครูและผู้เรียนเมื่อใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์

บทบาทของครู

1.เป็นผู้เตรียมการ ในเรื่องต่างๆ ได้แก่

1) กรอบแนวคิดของเรื่องที่จะสอนโดยเขียนเส้นทางการเดินเรื่อง (Storyline) และกำหนดเรื่องเป็นตอนๆ (Episode) โดยแต่ละหัวข้อมีเรื่องในแต่ละตอนได้จากการบูรณาการ

2) เตรียมคำถามสำคัญหรือคำถามหลัก เพื่อใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์และลงมือปฏิบัติ

2.เป็นผู้อำนวยความสะดวกกระหว่างการเรียนการสอน เช่น

1) เป็นผู้นำเสนอ (Presenter) เช่น นำเสนอประเด็น ปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องราวที่จะสอน

2) เป็นผู้สังเกต (Observer) สังเกตขณะผู้เรียนตอบคำถาม ถามคำถาม ปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ของผู้เรียน

3) เป็นผู้ให้กระตุ้น (Motivator) กระตุ้นความสนใจ ผู้เรียน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง

4) เป็นผู้ให้การเสริมแรง (Reinforcer) เพื่อให้เพิ่มความถี่ของพฤติกรรมการเรียน

5) เป็นผู้แนะนำ (Director)

6) เป็นผู้จัดบรรยากาศ (Atmosphere Organizer) ให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีทั้งด้านกายภาพและด้านจิตสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข

7) เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflector) ให้การวิพากษ์วิจารณ์ข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อให้พฤติกรรมคงอยู่ หรือปรับปรุง แก้ไข พฤติกรรมการเรียน

8) เป็นผู้ประเมิน (Evaluator) ควรมีการประเมินผลเป็นระยะๆ ประเมินกระบวนการ (Process) พฤติกรรมระหว่างหาความรู้ (Performance) และประเมินผลงาน (Product) ซึ่งอาจเป็นองค์ความรู้ และ/หรือ ผลงาน

3.เน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ (Process Oriented) มากกว่าเนื้อหาเรื่อง เนื้อหาสาระ (Content Oriented)

4.เน้นการบูรณาการระหว่างวิชา (Integration) หรือผสมผสานระหว่างวิชาในหลักสูตร (Interdisciplinary)

5.เป็นแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้แหล่งหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนซักถาม ปรีक्षाเพื่อค้นคว้าหาความรู้

6.เป็นผู้ริเริ่มประเด็น ปัญหา เหตุการณ์ในเรื่องราวที่จะสอน และต้องจัดกิจกรรมเพื่อจบลงด้วยความตื่นเต้น ความพอใจ ทั้งครู ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และคนในชุมชน เป็นต้น

บทบาทของผู้เรียน

1.เป็นผู้ศึกษาค้นคว้าปฏิบัติด้วยตนเองในทุกเรื่องตามที่ครูกำหนด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

2.ดำเนินการเรียนด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้สนุกสนาน ตื่นเต้น มีชีวิตชีวา และทำท่ายอยู่ตลอดเวลา

3.มีส่วนร่วมในการเรียนทั้งร่างกาย จิตใจและการคิด ในทุกสถานการณ์ที่ครูกำหนดขึ้น อย่างเป็นธรรมชาติเหมือนสถานการณ์ในชีวิตจริง

4.เรียนทั้งในห้องเรียน (Class) และในสถานการณ์จริง (Reality) เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม

5.ตอบคำถามสำคัญ หรือคำถามหลัก (Key Questions) ที่ครูกำหนดจากประสบการณ์ของตนเอง หรือประสบการณ์ในชีวิตจริง

6.มีความกระฉับกระเฉง ว่องไว ในการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น สามารถจำ พิจารณา ทำตามคำแนะนำของครูได้อย่างดี

7.ทำงานด้วยความร่วมมือร่วมใจ อาจจะทำงานเดี่ยว เป็นคู่ เป็นกลุ่ม ได้ด้วยความเต็มใจ และด้วยเจตคติที่ดีต่อกัน

8.มี ความสามารถในการสื่อสาร เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน มีทักษะสังคม รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มอื่นๆ และกับครู

9.เป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหา คิดริเริ่มสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์

10.เป็นผู้สามารถสร้างความรู้ (Construct) ด้วยตนเอง และเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์

1.เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนจำได้ถาวร (Retention) ซึ่งการเรียนแบบนี้ต้องเริ่มต้นด้วยการทบทวนความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2.ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน (Participate) ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม เป็นการพัฒนาทั้งตัว

3.ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามประสบการณ์ชีวิตของตน และเป็นประสบการณ์จริงในชีวิตของผู้เรียน

4.ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยไม่มีการเบื่อหน่าย

5.ผู้เรียนจะได้สร้างจินตนาการตามเรื่องที่กำหนด เป็นการเรียนรู้ด้านธรรมชาติ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง วิถีชีวิต ผสมผสานกันไป อันเป็นสภาพจริงของชีวิต

6.ผู้เรียนจะได้พัฒนาความคิดระดับสูง คิดไตร่ตรอง คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ คิด แก้ปัญหา คิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์

7.ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คน 4 คน 6 คน รวมทั้งเพื่อนทั้งห้องเรียน ขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรม เป็นการพัฒนาให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์

8.ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวสู่สิ่งไกลตัว เช่น เรียนตัวของเรา บ้านของเรา ครอบครัวของเรา ชุมชนของเรา ประเทศของเรา และประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

สถาพร พุทธิพิฏฐกุล¹⁶ ได้ให้ความหมาย Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ¹⁷ ได้ให้เห็นในประเด็น การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด

¹⁶ สถาพร พุทธิพิฏฐกุล, เอกสารประกอบการฝึกอบรม “คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้”, (สระแก้ว : คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว, 2558).

¹⁷ ไชยยศ เรืองสุวรรณ, Active Learning, ขาวสารวิชาการ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ประจำเดือนพฤศจิกายน 2553

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ต้องจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน และเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

1. จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

2. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

4. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย

6. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม

7. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของที่ผู้เรียน

สรุป กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

2.5 เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ (McKinney, 2008) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2 - 3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที(Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 - 6 คน

3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล

5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5 - 20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือการร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม

6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8. การเรียนรู้แบบกระบวนกรวิจัย (Mini-research proposals or project) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนกรวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้ความเชื่อพื้นฐาน คือ

- การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์
- แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โดยใช้เทคนิคหรือกิจกรรมต่าง ๆ

3. เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป

4. ผู้สอนมีบทบาทอำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองจนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

บทบาทของครูผู้สอน

1. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

2. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม

3. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม การอภิปราย และการเจรจาโต้ตอบ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดความเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

5. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

7. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับความสามารถในการแสดงออก และความคิดเห็นของผู้เรียน

รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Active Learning) ครอบคลุมวิธีการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธี เช่น

- การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)
- การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning)
- การเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning)
- การเรียนรู้การบริการ (Service Learning)
- การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry-Based Learning)
- การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning)

อย่างไรก็ตาม รูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกันคือให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง

ข้อพึงระมัดระวัง

1. เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructivist) โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านมาในอดีต นอกจากนี้ยังมีมิติของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 มิติ ได้แก่ กิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) และกิจกรรมด้าน

พฤติกรรม(Behavioral Activity) ผู้นำไปใช้อาจเข้าใจคลาดเคลื่อน ว่าการเรียนรู้แบบนี้ คือรูปแบบที่เน้นความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรม โดยเข้าใจว่าความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมจะทำให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิดไปเอง จึงเป็นที่มาของการประยุกต์ใช้ผิด ๆ ว่าให้ผู้สอนลดบทบาทความเป็นผู้ให้ความรู้ลง เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการหลักสูตร โดยปล่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองอย่างอิสระจากการทำกิจกรรมและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้เรียนด้วยกันเองตามยถากรรม โดยผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ พัฒนามิตีด้านการรู้คิด (Bonwell, Charles C.,1991)

2. ความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมอาจไม่ก่อให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิดเสมอไป การที่ผู้สอนให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว เช่น การฝึกปฏิบัติ และการอภิปรายในกลุ่มของผู้เรียนเอง โดยไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการรู้คิด เช่น การลำดับความคิดและการจัดองค์ความรู้ จะทำให้ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ลดลง

3. กรณีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมและค้นพบความรู้ด้วยตนเองนี้ ไปใช้กับการพัฒนาการเรียนรู้ตามลำดับขั้นการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จะเหมาะกับการพัฒนาในขั้น การทำความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ขั้นไปมากกว่าขั้นให้ข้อมูลความรู้ เพราะเป็นการเสียเวลามาก และไม่บรรลุผลเท่าที่ควรสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยการนำเอาเทคนิคหรือวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้สามารถนำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคตและถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

2.6 การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning)

2.6.1 นิยามและความสำคัญ

การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดหลายอย่างประกอบกัน เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และการคิดประเมินค่า ในการสร้างสิ่งใหม่หรือแก้ปัญหาที่มีอยู่ให้ดีขึ้น โดยการเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นเทคนิคการสอนที่เกิดจากการวิจัยต่อยอดจากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL) เพียงแต่ไม่มีการกำหนดสถานการณ์ปัญหา (Scenario) ไว้ล่วงหน้า ดังนั้นสถานการณ์ปัญหาหรือประเด็นที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และฝึกฝนจึงเป็นไปตามความสนใจที่แท้จริงของผู้เรียน (สมาคม ควอท., 2566. ออนไลน์)

การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning) ช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบอย่างมีเหตุผล กล้าแสดงความคิดเห็น กล้านำเสนอสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการเชื่อมโยงสถานการณ์ไปสู่การค้นพบคำตอบ และรู้จักยอมรับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อแนะนำของผู้อื่นอย่างมีวิจารณญาณ และนำมาพัฒนาหรือต่อยอดผลงานของตนให้ดียิ่งขึ้น

2.6.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้

การเตรียมความพร้อม

ผู้สอน

ผู้สอนเตรียมใบกิจกรรมให้ผู้เรียนสร้างแผนการดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย ลักษณะสถานการณ์ปัญหาหรือประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ระยะเวลา ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการสร้างสรรค์ผลงาน ทรัพยากรที่ต้องใช้ บทบาทความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม ผู้สอนเตรียมสื่อการเรียนรู้และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นทรัพยากรให้ผู้เรียนได้สืบค้นเพิ่มเติม ผู้สอนเตรียมช่องทางการประชุมปรึกษาหารือกันภายในกลุ่มย่อยแก่ผู้เรียน โดยตั้งเป็น Channel หรือกลุ่มย่อยถาวร เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรม เช่น โพสต์ประกาศของห้องเรียนออนไลน์ Meeting Room, Classroom Assessment แอปพลิเคชัน Flipgrid, Padlet, Explain Everything, Jamboard เป็นต้น

ผู้เรียน

ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนประเด็นสำคัญที่ได้เรียนรู้

ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่มตามความสมัครใจ โดยมีเงื่อนไขจำนวนสมาชิกในกลุ่มต้องสอดคล้องกับโครงสร้างของผลงานที่ผู้เรียนตั้งเป้าหมายไว้

ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning) มาล่วงหน้า โดยผู้สอนควรมีเอกสารหรือสื่อวีดิทัศน์แนะนำสั้นๆ ให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจด้วยตนเอง

2.6.3 การจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความตระหนัก

ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะกิจกรรม เกณฑ์การให้คะแนน และซักถามความเข้าใจของผู้เรียน ผู้สอนเล่าสถานการณ์ ใช้ภาพ ข้อความ สื่อมีเดีย หรือเกม ที่มีความสอดคล้องกับผู้เรียนและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมเข้าสู่เรื่องที่จะเรียนรู้และเกิดความคิดจินตนาการ

ขั้นตอนที่ 2 การติดเพื่อระบุสถานการณ์

ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งปัญหาหรือค้นหาปัญหาที่ตนเองสงสัย จากนั้นให้ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่มตามความสมัครใจ โดยอาจเพิ่มเงื่อนไขให้ผู้เรียนที่สนใจในหัวข้อเดียวกันรวมกลุ่มกัน ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยใน Channel ที่กำหนดไว้ เพื่ออภิปรายและร่วมกันกำหนดปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการสร้างสรรค์ให้ดีขึ้น

ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแจ้งปัญหาหรือสถานการณ์ที่ต้องการสร้างสรรค์เป็นผลงาน เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ได้ร่วมให้ข้อสังเกตเพิ่มเติม กรณีผู้เรียนบางกลุ่มเลือกหัวข้อซ้ำกัน ผู้สอนจำเป็นต้องหาจุดร่วมที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มที่เลือกหัวข้อซ้ำกัน และเป็นธรรมสำหรับผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ

ขั้นตอนที่ 3 การค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยใน Channel ที่กำหนดไว้ เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ผลงาน โดยผู้สอนต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่างๆ โดยไม่หลีกเลี่ยงการตัดสิน

ถูกผิด และการอธิบายเนื้อหาอย่างละเอียด เนื่องจากจะส่งผลให้ผู้เรียนหมดอิสระทางความคิด ทั้งนี้ ในขั้นตอนที่ 3 อาจใช้เวลามากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขอบเขตและความซับซ้อนของผลงาน

ผู้สอนสุ่มเข้าห้อง Breakout Room เพื่อสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน ตั้งคำถามกระตุ้นชวนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน ให้คำแนะนำปรึกษาเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ รับฟังเรื่องราวที่ผู้เรียนคิดหรือนำเสนอและเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอผลงาน

ผู้สอนชี้แจงกติกาการนำเสนอ ระยะเวลาในการนำเสนอ ลำดับการนำเสนอ และซักถามความเข้าใจของผู้เรียน

ผู้สอนให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มตามช่องทางการเผยแพร่ผลงานที่ผู้สอนกำหนด โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างสรรค์วิธีการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ โดยหลีกเลี่ยงการตัดสินถูกผิด แต่ให้การเสริมแรงและเน้นการเลือกนำเสนอที่สอดคล้องกับผลงานและกลุ่มผู้ชมการนำเสนอ

ผู้สอนให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นประเมินผลงานตามเกณฑ์ประเมินผลที่กำหนดไว้ และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานของกลุ่มอื่น โดยหากไม่มีข้อซักถามหรือข้อสงสัยจากผู้เรียนร่วมชั้น ผู้สอนอาจเป็นผู้เริ่มถามเองได้

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคัดเลือกผลงานที่โดดเด่น เพื่อนำแสดงต่อสาธารณะ โดยอาจเป็นการแสดงผลงานในระดับสถานศึกษา หรือชุมชน หรือในสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับมุมมองจากบุคคลที่หลากหลายมากขึ้นและสามารถใช้เป็นประวัติผลงานของผู้เรียนได้

ผู้สอน สามารถประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ได้หลายมิติ เช่น ความสร้างสรรค์ของผลงาน คุณค่าหรือประโยชน์ต่อสังคมของผลงาน กระบวนการทำงานที่มีอิสรภาพทางความคิด และคุณลักษณะหรือบุคลิกภาพที่เปิดรับความท้าทายและมีความยืดหยุ่น

ผู้เรียน ตรวจสอบผลงานของกลุ่มตนเอง โดยเทียบกับกลุ่มอื่น เพื่อให้เห็นจุดเหมือน จุดต่าง และเป็นข้อมูลประกอบการเรียนรู้เพิ่มเติม ทำการสะท้อนคิดการเรียนรู้ (Reflection) ในประเด็นสำคัญ เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ทักษะที่ได้รับจากกิจกรรม แนวทางการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น และสามารถให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินสมาชิกภายในกลุ่มตามเกณฑ์ประเมินที่กำหนดได้

การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative-based Learning) ต้องอาศัยความสนใจหรือความสนใจไม่ใช่การมอบหมายหรือสั่งงาน ต้องอาศัยอิสรภาพทางการคิดและการเลือกใช้ทรัพยากรอย่างเปิดกว้าง ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องใช้วิธีการตั้งคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดกว้างและผู้สอนได้เข้าใจผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนจำเป็นต้องเชื่อมโยงกระบวนการทำงานหรือผลงานของผู้เรียนกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นพัฒนาการของตนเองในด้านต่างๆ และบูรณาการความรู้ที่ได้เรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เดชดนัย จุ้ยชุม และคณะ¹⁸ ได้สรุปการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ไว้ว่า เมื่อใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนแล้ว ส่งผลให้พฤติกรรมทางการเรียนดีขึ้น ทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อแสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากการสังเกตและประเมินของผู้สอน และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งนักศึกษายังเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงควรนำการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาให้เกิดความหลากหลาย น่าสนใจ และมีความสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

สุนิสา เกียวกุล¹⁹ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ one group pretest posttest design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโป่งอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 24 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1)แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้วิธีการสอนแบบ 4MAT จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 1 ชุด และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ 4MAT มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (X) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าที (t-test dependent) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการสอนแบบ 4MAT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่

¹⁸ เดชดนัย จุ้ยชุม และคณะ, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning),

¹⁹ สุนิสา เกียวกุล, การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT, หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2548), หน้า บทคัดย่อ.

สอนด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนโดยทักษะที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ทักษะการเขียน และทักษะที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด 2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ 4MAT ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการทำงานร่วมกันนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 นักเรียนคิดว่าการทำงานกลุ่มทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น รองลงมา คือ ด้านความรู้ความสามารถนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง นักเรียนคิดว่าการสอนแบบ 4MAT ส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจและยอมรับในความสามารถของตนเอง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนนักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ 4 MAT

นิธิพงษ์ โยธชัย²⁰ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างบทเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน 3) ศึกษาผลสะท้อนจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ร่วมกับสื่อประสมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวนรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 1 ชุด และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างบทเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าประสิทธิภาพกระบวนการและค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 78.35/76.13 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนสูงกว่าผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลสะท้อนภายหลังการจัดการเรียนรู้ จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

²⁰ นธิพงษ์ โยธชัย, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัยปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563, หน้า 85.

ภณทิชา อำนวยวิทยากุล สุดาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี²¹ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัย ครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังได้รับการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ (STAD) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2/2563 โรงเรียนเทศบาลวัด หนองแก จำนวน 30 คน จากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3)แบบ ประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test dependent samples ผล การวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนเรียน อย่าง มีนัยส าคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์(STAD) สูง กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพรรณิ อาศัยราช²² ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงาน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี โดยการใช้กิจกรรมการอ่านแบบเน้นภาระงาน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของของ นักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเสริมการอ่านแบบเน้นภาระงานกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา Reading English for Learning ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ ใช้รวบรวมข้อมูลได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมเสริมด้านการอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจำนวน

²¹ ภณทิชา อำนวยวิทยากุล สุดาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี, การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์,วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2565.

²² สุพรรณิ อาศัยราช, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมเสริมแบบ เน้นภาระงาน, กองทุนส่งเสริมงานวิจัย ประจำปี 2558, (พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ, 2557), หน้า ข.

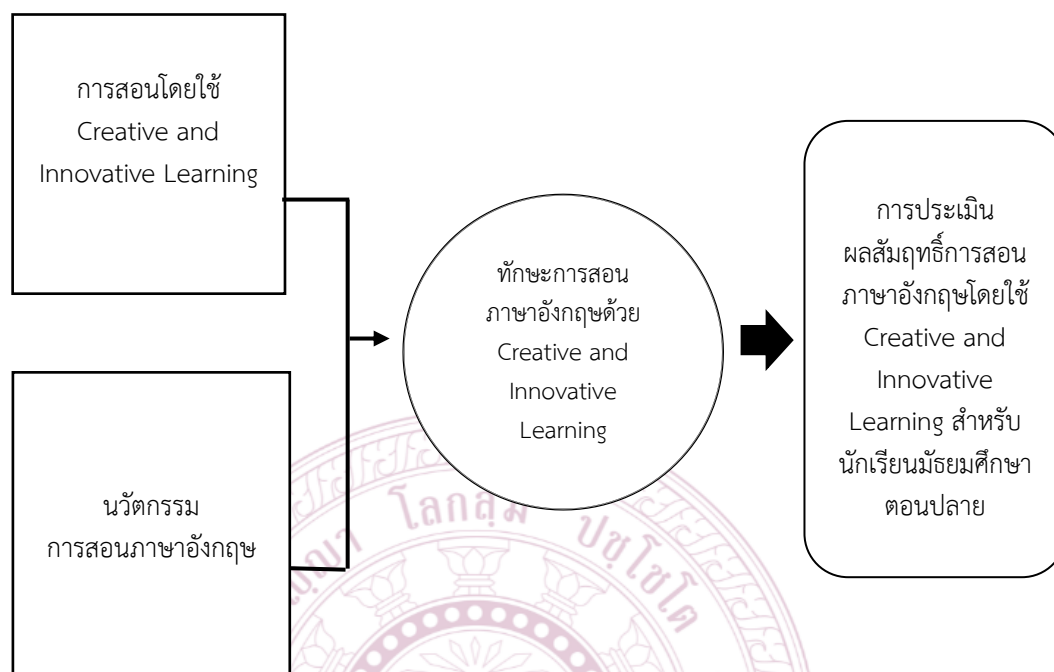
4 แผน โดยสอนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมงแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมเสริมด้านการอ่านแบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยทดลองใช้แผนการจัดการจัดกิจกรรมที่มีกิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงานบรรจุไว้เป็นระยะเวลา 4 ครั้ง จำนวน 8 ชั่วโมง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บรรจุกิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงานมีค่าเท่ากับ 77.17/73.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 2) ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมเสริมการอ่านแบบเน้นภาระงาน

อรรณพ แพงแก้ว และคณะ²³ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนวชิรวิทยาจำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบ ที่ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แบบประเมินพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และการทดสอบค่า (t-test) แบบdependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.74 คะแนน และ 29.53 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$) = 4.55, S.D. = 0.31)

²³ อรรณพ แพงแก้ว และคณะ, การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 2 (Proceedings), (พิษณุโลก : ศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนวังจันทร์), 2560), หน้า 187.

2.8 กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยคณะผู้วิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ขณะเรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่

1. นักเรียนโรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุกลธูปถัมภ์ อำเภอมั่นขวัญน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดชูจิตธรรมาราม อำเภอมั่นขวัญน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นักเรียนโรงเรียนละ 30 คน จำนวน 2 แห่ง รวมจำนวน 60 รูป/คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ

1.2 คู่มือการใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาและความจำเป็นหลักการของนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายของนวัตกรรมการเรียนรู้อุปกรณ์และเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ของนวัตกรรมการเรียนรู้อุปกรณ์และเนื้อหา การวัดผลและการประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนรายละเอียดดังนี้

1. หน่วยที่ 1 Where are you from?
หัวเรื่อง Countries and Nationalities
2. หน่วยที่ 2 Nouns?
หัวเรื่อง Nouns : It's a pen

3. หน่วยที่ 3 Tourism and Services

หัวเรื่อง Asking about information

2.แบบประเมินทักษะการภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร (การอ่านและการพูด)

3.แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยก่อนเรียนจะต้องทำการทดสอบองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษในประเด็นหัวข้อที่กำหนดให้ และจากนั้นผู้เรียนก็เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดคะแนนเต็มไว้ คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้การประเมินแบบรูบริคส์

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแต่ละชนิดเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคู่มือการใช้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 6 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาด้านแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักสูตรภาษาอังกฤษการสอน สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาของแต่ละแผนจัดการเรียนรู้

1.4 สร้างนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ ความเป็นมาของหลักสูตร ปัญหาและความจำเป็น หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการผล ส่วนคู่มือการใช้หลักสูตรโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีองค์ประกอบ ดังนี้

การสร้างนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ คือ ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการ

เรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้วิจัยได้แบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 แผน รายละเอียดดังนี้

หน่วยที่ 1 Where are you from?

หัวเรื่อง Countries and Nationalities

หน่วยที่ 2 Nouns?

หัวเรื่อง Nouns : It's a pen

หน่วยที่ 3 Tourism and Services

หัวเรื่อง Asking about information

1.5 นำหลักสูตรและคู่มือการใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องและความสมบูรณ์ของคู่มือครูตามหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง สำหรับนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย และแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและคู่มือการใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.7 นำหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของการนำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบประเมินหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

และนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด¹ ดังนี้

¹ บุญชม ศรีสะอาด, การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2546) , หน้า 162.

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการยอมรับว่าหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สร้างขึ้นว่ามีคุณภาพต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในคู่มือครู โดยมีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเนื้อหาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอน

ปลาย และ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ต่อไป

การแบ่งลำดับเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการสอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	ระยะเวลา
หน่วยที่ 1 Where are you from?	-Countries and Nationalities	3
หน่วยที่ 2 Nouns?	-Nouns : It's a pen	3
หน่วยที่ 3 Tourism and Services	-Asking about information	3

2.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบจากเนื้อเรื่อง ตามหัวข้อที่เลือก 3 หัวข้อ จำนวน 3 แผน โดยมีกรอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนดังนี้

2.1.4.1 เลือกเนื้อหาที่มีหัวข้อ เป็นเรื่องใกล้ตัว เหมาะสมกับสาขาวิชาของผู้เรียน

2.1.4.2 กำหนดจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยสามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงานการสนทนาได้ตอบในสถานการณ์จริง

2.1.4.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยต้องนำประโยคตามหลักไวยากรณ์ที่ได้ฝึกฝนมาจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งถ้ากลุ่มใดที่

ทำการแสดงได้ตามเกณฑ์การประเมินจะได้รางวัล ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ทำเกณฑ์คะแนนรองลงไปจากการประเมินต้องพยายามพัฒนาการตามหลักเกณฑ์การประเมินเพื่อให้ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดผ่าน

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ และทดสอบสร้างขึ้นจำนวน 3 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเป็นผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและการประเมินผล แบบประเมินแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

และนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับกับเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด² ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.30 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สร้างขึ้นว่ามีคุณภาพต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 3 แผน ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 3 แผน

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning

2.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่เกี่ยวข้องกับการการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning

2.1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการ

2.1.4 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในทุก

² อ้างแล้ว, หน้า 162.

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จะสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

2.1.5 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

2.1.6 นำแบบนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning พบว่า แบบทดสอบมีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 ถึง 1.00

2.1.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนกลีนส์คอนธูปถัมภ์ และโรงเรียนพระ ปรียัติธรรมวัดจุฬารัตนาราม อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ไม่ใช่ตัวอย่าง วิเคราะห์หา คุณภาพของแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.61 ถึง 0.77 และค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.75 ถึง 0.35

2.1.8 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามนวัตกรรม การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างต่อไป

2.1.9 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุง นวัตกรรมสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning จัดทำเป็นเล่มและคู่มือการใช้งานฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

3. แบบแผนการทดลองใช้หลักสูตร

ในการทดลองใช้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest Posttest Design โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองมี 1 กลุ่ม และมีการทดสอบก่อนทดลองและหลังทดลอง ดังนี้

การทดลองแบบ One group pretest - posttest design ใช้ในการทดลองกับกลุ่มทดลอง³ ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
E	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

E หมายถึง กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลองหรือทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิค Creative and Innovative Learning

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลองหรือทดสอบหลังเรียน (Posttest)

³ ภัทรา นิคมานนท์, ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : อักษรการพิมพ์, 2539), หน้า 152.

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวলাกำหนดการดำเนินการ 6 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายจุดประสงค์ในการใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning การเรียนรู้เรื่อง Where are you from? Nouns? และ Tourism and Services ให้นักเรียนทราบเพื่อให้การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Where are you from? Nouns? และ Tourism and Services เป็นเวลา 6 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบประเมินการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ซึ่งเป็นคนละฉบับกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

3.5.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรดังนี้⁴

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.5.1.2 ค่าความยากง่าย (P) คำนวณได้จากสูตร⁵

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P = ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
 R = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในแบบทดสอบ
 N = จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทั้งหมด

⁴ ส่องศรี ชมพวงค์, การวิจัย, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2549), หน้า 56

⁵ อนุวัติ คุณแก้ว, การวัดและการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปริญญาทิพนธ์ การศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2538), หน้า 49.

ดังนี้⁶

3.5.1.3 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตามวิธีของแบรนแนน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตร

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B = ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

L = จำนวนคนที่ทำข้อทดสอบนั้นถูกต้องของกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์

N₁ = จำนวนคนที่ทำข้อทดสอบนั้นถูกต้องของกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์

N₂ = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.5.1.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยค่าสถิติ t-test แบบ Dependent⁷

สูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

Df = n - 1

เมื่อ D แทน ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

$\sum D$ แทน ทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่ผลรวม

$\sum D^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่ยก

กำลังสอง

N แทน จำนวนคู่

3.5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.5.2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (Mean) ใช้สูตรดังนี้⁸

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

⁶ บุญชุม ศรีสะอาด, การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2546), หน้า 90.

⁷ พิสนุ พงศ์ศรี, วิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพอเพอร์ตี จำกัด, 2550), หน้า 174.

⁸ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2542), หน้า 79.

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เรียน

ดังนี้⁹

3.5.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนยกกำลัง
 $(\sum X)^2$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N คือ จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ให้กลุ่มทดลอง ได้เรียนรู้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning จากนั้นกำหนดเวลาตามการเรียนรู้ตามนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ครูผู้สอนให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินใน Rubrics (ประเมินการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning)

3.6.2 เปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้ค่าสถิติ (t-test แบบจำลอง) Dependent)

⁹ อ้างแล้ว, หน้า 79.

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 สรุปผลการศึกษา กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในการดำเนินการวิจัยนี้ ได้ผลิตแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยด้วยกัน ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของทอรัเรนซ์ ซึ่งสามารถจำแนกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้เป็นขั้นตอน ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง ขั้นที่ 2 การค้นพบปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นพบแนวคิด ขั้นที่ 4 การค้นพบคำตอบ ขั้นที่ 5 การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ ขั้นที่ 6 การย้อนกลับข้อมูล

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Creative and Innovative Learning มีความสำคัญที่จะทำหน้าที่ในจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมได้สะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้ออกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม และครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง
- ขั้นที่ 2 การค้นพบปัญหา
- ขั้นที่ 3 การค้นพบแนวคิด
- ขั้นที่ 4 การค้นพบคำตอบ

-ขั้นที่ 5 การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ

-ขั้นที่ 6 การย้อนกลับข้อมูล

กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่นำไปสู่การสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ แผนการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ด้วยกัน โดยได้นำหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยด้วยกัน ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services

การฟัง (Listening): การฟังมีบทบาทสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษา การฟังที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้เข้าใจ และช่วยพัฒนาทักษะการพูดของคุณ การฟังที่ดี ไม่ควรให้ความสนใจเพียงแค่ว่าสิ่งที่พูด แต่ควรเป็นวิธีการพูดอีกด้วย วิธีการฝึกการฟัง ได้แก่

การฟังเพลง: ไม่ว่าจะเป็นเพลงแบบไหนก็ตามที่คุณชอบ เช่น เพลงป๊อป เพลงคันทรี่ เมื่อฟังเพลง ควรตั้งใจฟังเนื้อเพลง ในบางครั้งอาจอ่านเนื้อเพลงตามไปด้วย จะทำให้คุณเข้าใจบทเพลงมากขึ้น

การเรียนรู้การฟังจากภาพยนตร์, ซีรี่ย์, รายการวาไรตี้ หรือ ข่าว: ในปัจจุบัน มีแหล่งเรียนรู้หลากหลาย เช่น Youtube, DVD, และ Netflix เป็นต้น การเรียนรู้ไปพร้อมกับเปิดคำบรรยาย หรือเมื่อคุณเริ่มฟังเข้าใจมากขึ้น ให้ลองปิดคำบรรยายเพื่อฝึกฝนการฟังอย่างเต็มที่ อีกทางหนึ่งคือ คุณสามารถฟังข่าวภาษาอังกฤษ หรือฟังวิทยุอยู่ที่บ้าน หรือในระหว่างเดินทาง เพื่อให้หูของคุณคุ้นเคยกับเสียงภาษาอังกฤษ และสำเนียงต่างๆ โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทักษะการฟัง

ตารางที่ 4.1 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการฟัง

เลขที่	ชื่อ สกุล	การฟังเสียงตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การจับใจความ	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	ก1	2	2	2	2	8	ผ่าน	
2	ก2	3	2	3	3	11	ผ่าน	
3	ก3	2	2	2	2	8	ผ่าน	
4	ก4	2	2	2	2	8	ผ่าน	
5	ก5	2	2	2	2	8	ผ่าน	
6	ก6	2	2	2	2	8	ผ่าน	
7	ก7	2	2	3	2	9	ผ่าน	

เลขที่	ชื่อ สกุล	การฟังเสียง ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	การจับ ใจความ	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
8	ก8	2	3	2	2	9	ผ่าน	
9	ก9	2	3	2	2	9	ผ่าน	
10	ก10	2	2	3	2	9	ผ่าน	
11	ก11	2	2	3	2	9	ผ่าน	
12	ก12	2	2	3	2	9	ผ่าน	
13	ก13	3	2	3	3	11	ผ่าน	
14	ก14	2	2	3	2	9	ผ่าน	
15	ก15	2	2	2	2	8	ผ่าน	
16	ก16	2	2	2	2	8	ผ่าน	
17	ก17	2	2	2	2	8	ผ่าน	
18	ก18	2	2	2	2	8	ผ่าน	
19	ก19	2	2	3	2	9	ผ่าน	
20	ก20	2	2	2	2	8	ผ่าน	
21	ก21	3	3	3	3	12	ผ่าน	
22	ก22	2	2	2	2	8	ผ่าน	
23	ก23	2	2	2	2	8	ผ่าน	
24	ก24	2	2	3	2	9	ผ่าน	
25	ก25	2	2	2	2	8	ผ่าน	
26	ก26	2	2	2	2	8	ผ่าน	
27	ก27	3	2	3	3	11	ผ่าน	
28	ก28	3	3	2	3	11	ผ่าน	
29	ก29	3	3	2	3	11	ผ่าน	
30	ก30	3	3	3	3	12	ผ่าน	
ค่าเฉลี่ย						9.0	ผ่าน	
ร้อยละ						75.5		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						1.3		

จากตารางที่ 4.1 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการฟัง

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทักษะการฟัง พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการ

เรียนรู้ด้านการฟังของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.0 คิดเป็นร้อยละ 75.5 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.3

การพูด (Speaking): การพูดอาจเรียกได้ว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดใน 4 ทักษะที่กล่าวมา แต่ทันทีที่คุณสามารถเริ่มพูดได้เล็กน้อย จะมีอีกหลายวิธีที่คุณสามารถพัฒนาทักษะของคุณให้ดีขึ้นได้

พูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้น คนสนิท หรือหาเพื่อนชาวต่างชาติ: คุณสามารถฝึกฝนการพูดด้วยการคุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษเมื่อไม่ได้อยู่ในห้องเรียน หรือสร้างกลุ่มแชทเป็นภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝน

หากกลุ่มแชทกับชาวต่างชาติ: ยุคนี้ ใครๆก็สามารถมีเพื่อนต่างชาติได้ โดยไม่ต้องข้ามน้ำข้ามทะเลไปไกล เนื่องจากอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีเว็บไซต์ต่างๆที่ให้คุณสามารถเข้าร่วมห้องแชทเพื่อฝึกฝนได้มากมาย

พูดคุยและบันทึกเสียงตัวเอง อาจฟังดูแล้วตลก แต่หลายคนที่ฝึกฝนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีกัน ซึ่งการบันทึกเสียงของตนเอง จะช่วยให้คุณรู้ว่าจะปรับปรุงอย่างไร บันทึกซ้ำหลายๆครั้ง จนคุณรู้สึกพอใจกับผลลัพธ์

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทักษะการพูด

ตารางที่ 4.2 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการพูด

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	ก1	2	2	2	2	8	ผ่าน	
2	ก2	3	2	3	3	11	ผ่าน	
3	ก3	2	3	2	2	9	ผ่าน	
4	ก4	2	3	2	3	10	ผ่าน	
5	ก5	2	3	2	3	10	ผ่าน	
6	ก6	2	3	2	3	10	ผ่าน	
7	ก7	2	3	3	3	11	ผ่าน	
8	ก8	2	3	2	3	10	ผ่าน	
9	ก9	2	3	2	3	10	ผ่าน	

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
10	ก10	2	3	3	3	11	ผ่าน	
11	ก11	2	3	3	3	11	ผ่าน	
12	ก12	2	2	3	2	9	ผ่าน	
13	ก13	3	2	3	3	11	ผ่าน	
14	ก14	2	2	3	2	9	ผ่าน	
15	ก15	2	2	2	2	8	ผ่าน	
16	ก16	2	2	3	2	9	ผ่าน	
17	ก17	2	2	3	2	9	ผ่าน	
18	ก18	2	2	3	2	9	ผ่าน	
19	ก19	3	2	3	2	10	ผ่าน	
20	ก20	3	2	3	2	10	ผ่าน	
21	ก21	3	3	2	3	11	ผ่าน	
22	ก22	3	2	3	2	10	ผ่าน	
23	ก23	3	2	3	2	10	ผ่าน	
24	ก24	3	2	3	2	10	ผ่าน	
25	ก25	3	2	2	2	9	ผ่าน	
26	ก26	3	2	2	2	9	ผ่าน	
27	ก27	3	2	3	3	11	ผ่าน	
28	ก28	3	3	2	3	11	ผ่าน	
29	ก29	3	3	2	3	11	ผ่าน	
30	ก30	3	3	3	3	12	ผ่าน	
ค่าเฉลี่ย						9.9	ผ่าน	
ร้อยละ						83.0		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						1.0		

จากตารางที่ 4.2 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการพูด

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทักษะการพูด พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการ

เรียนรู้ด้านการพูดของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.9 คิดเป็นร้อยละ 83.0 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.0

การอ่าน (Reading): การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้เวลาในการพัฒนา ต้องใช้ความเข้าใจในคำศัพท์ วลี ประโยค สำนวน ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในเนื้อเรื่อง หากต้องการพัฒนาทักษะการอ่านที่ดี คุณควรจะ:

เปลี่ยนภาษาบนมือถือ พีซี แท็บเล็ตของคุณให้เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ หรือบทความบนเว็บไซต์ พยายามเริ่มจากการอ่านหนังสือง่าย ๆ แม้กระทั่งหนังสือเด็ก การ์ตูน หรือหนังสือนวนิยาย เพื่อเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ภาพในหนังสือมีส่วนช่วยให้คุณเข้าใจ แม้ว่าคุณจะไม่รู้คำศัพท์ทั้งหมดที่อ่าน

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทักษะการอ่าน

ตารางที่ 4.3 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการอ่าน

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียง ระดับ ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	น้ำเสียง ประกอบ การอ่าน	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	ก1	2	3	2	2	9	ผ่าน	
2	ก2	3	3	3	3	12	ผ่าน	
3	ก3	2	3	2	2	9	ผ่าน	
4	ก4	2	3	2	2	9	ผ่าน	
5	ก5	2	3	2	2	9	ผ่าน	
6	ก6	2	3	2	2	9	ผ่าน	
7	ก7	2	3	3	2	10	ผ่าน	
8	ก8	3	3	2	2	10	ผ่าน	
9	ก9	3	3	2	2	10	ผ่าน	
10	ก10	3	2	3	2	10	ผ่าน	
11	ก11	3	2	3	2	10	ผ่าน	
12	ก12	3	2	3	2	10	ผ่าน	
13	ก13	3	2	3	3	11	ผ่าน	
14	ก14	3	3	3	2	11	ผ่าน	
15	ก15	3	3	2	2	10	ผ่าน	
16	ก16	2	3	2	2	9	ผ่าน	

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียง ระดับ ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	น้ำเสียง ประกอบ การอ่าน	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
17	ก17	2	3	2	2	9	ผ่าน	
18	ก18	2	3	2	2	9	ผ่าน	
19	ก19	3	3	3	2	11	ผ่าน	
20	ก20	3	3	2	2	10	ผ่าน	
21	ก21	3	3	3	3	12	ผ่าน	
22	ก22	3	2	2	2	9	ผ่าน	
23	ก23	3	2	2	2	9	ผ่าน	
24	ก24	3	2	3	2	10	ผ่าน	
25	ก25	3	3	2	2	10	ผ่าน	
26	ก26	3	3	2	2	10	ผ่าน	
27	ก27	3	3	3	3	12	ผ่าน	
28	ก28	3	3	2	3	11	ผ่าน	
29	ก29	3	3	2	3	11	ผ่าน	
30	ก30	3	3	3	3	12	ผ่าน	
ค่าเฉลี่ย						10.1	ผ่าน	
ร้อยละ						84.1		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						1.0		

จากตารางที่ 4.3 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการอ่าน

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทักษะการอ่าน พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.1 คิดเป็นร้อยละ 84.3 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.0

การเขียน (Writing): แม้ว่าทักษะการเขียนจะเป็นอะไรที่ท้าทายและหลายคนกลัว แต่ทุกคนสามารถทำได้หากคุ้นเคยกับภาษา และมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้ วิธีพัฒนาทักษะการเขียนได้แก่ จดคำศัพท์หรือสำนวนพร้อมความหมายหรือตัวอย่างประโยค: คุณจะจดจำได้ดีขึ้นหากมีรูปแบบประโยค และยังสามารถเก็บประโยคเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วยเขียนบล็อก หรือ จดบันทึกสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ: การสร้างบล็อกเป็นวิธีการแสดงความคิดเห็นผ่านโลกออนไลน์ที่ทำได้ง่ายและเข้าถึงสะดวก การเขียนบล็อกนอกจากจะช่วยฝึกการเขียนแล้ว อาจทำให้คุณได้พบปะผู้คนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันอีกด้วย

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับ
โรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทักษะการเขียน

ตารางที่ 4.4 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการเขียน

เลขที่	ชื่อ สกุล	เขียน ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	เขียน ประกอบ การอ่านคำ	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	ก1	3	2	2	2	9	ผ่าน	
2	ก2	3	2	3	3	11	ผ่าน	
3	ก3	3	2	2	3	10	ผ่าน	
4	ก4	3	2	2	3	10	ผ่าน	
5	ก5	3	2	2	3	10	ผ่าน	
6	ก6	3	2	2	3	10	ผ่าน	
7	ก7	3	2	3	3	11	ผ่าน	
8	ก8	3	3	2	3	11	ผ่าน	
9	ก9	2	3	2	3	10	ผ่าน	
10	ก10	2	2	3	3	10	ผ่าน	
11	ก11	2	2	3	2	9	ผ่าน	
12	ก12	2	2	3	2	9	ผ่าน	
13	ก13	3	2	3	3	11	ผ่าน	
14	ก14	3	2	3	2	10	ผ่าน	
15	ก15	3	2	2	2	9	ผ่าน	
16	ก16	3	2	2	2	9	ผ่าน	
17	ก17	3	2	2	2	9	ผ่าน	
18	ก18	3	2	2	2	9	ผ่าน	
19	ก19	3	2	3	2	10	ผ่าน	
20	ก20	3	2	2	2	9	ผ่าน	
21	ก21	3	3	3	3	12	ผ่าน	
22	ก22	2	2	3	2	9	ผ่าน	
23	ก23	2	2	3	2	9	ผ่าน	
24	ก24	2	2	3	2	9	ผ่าน	

เลขที่	ชื่อ สกุล	เขียน ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	เขียน ประกอบ การอ่านคำ	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3		ผ่าน	ไม่ผ่าน
25	ก25	2	2	3	2	9	ผ่าน	
26	ก26	2	2	3	2	9	ผ่าน	
27	ก27	3	2	3	3	11	ผ่าน	
28	ก28	3	3	3	3	12	ผ่าน	
29	ก29	3	3	3	3	12	ผ่าน	
30	ก30	3	3	3	3	12	ผ่าน	
ค่าเฉลี่ย						10.0	ผ่าน	
ร้อยละ						83.3		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						1.0		

จากตารางที่ 4.4 แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการเขียน

โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทักษะการเขียน พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10.0 คิดเป็นร้อยละ 83.3 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.0

4.2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬารัตนาราม อำเภวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไว้ดังนี้คือ จำแนกตามเพศ โดยมีรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ตอบแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	30	100

ตารางที่ 4.6 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 1
ก่อนการอบรม และหลังการอบรม (โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดชูจิตธรรมาราม อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	4	14	
2	5	15	
3	6	16	
4	5	14	
5	6	15	
6	4	14	
7	5	15	
8	5	14	
9	6	15	
10	5	17	
11	4	16	
12	4	15	
13	5	16	
14	5	14	
15	5	15	
16	4	15	
17	4	16	
18	5	14	
19	4	17	
20	5	15	
21	4	15	
22	4	16	
23	4	15	
24	5	15	

25	5	16	
26	5	14	
27	4	14	
28	4	15	
29	4	15	
30	4	15	
รวม	133	452	
เฉลี่ย	4.4	15.0	
ร้อยละ	22.1	75.3	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อย ที่ 1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 15 คิดเป็น ร้อยละ 75.3

ตารางที่ 4.7 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 2
ก่อนการอบรม และหลังการอบรม (โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬาราม อำเภอวังน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	4	14	
2	5	15	
3	6	16	
4	5	14	
5	6	15	
6	4	14	
7	5	15	
8	5	14	
9	6	15	

10	5	17	
11	4	16	
12	4	16	
13	5	14	
14	4	15	
15	5	14	
16	5	15	
17	6	14	
18	5	15	
19	4	17	
20	5	15	
21	4	16	
22	4	14	
23	5	15	
24	5	14	
25	6	15	
26	5	14	
27	4	15	
28	4	17	
29	4	15	
30	4	15	
รวม	143	450	
เฉลี่ย	4.7	15.0	
ร้อยละ	23.8	75.0	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อย ที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 15 คิดเป็น ร้อยละ 75.0

ตารางที่ 4.8 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 3
ก่อนการอบรม และหลังการอบรม (โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฬามณี อำเภอวังน้อย จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	4	14	
2	4	15	
3	5	16	
4	4	14	
5	5	16	
6	4	14	
7	4	15	
8	5	14	
9	5	15	
10	5	14	
11	4	15	
12	4	17	
13	5	16	
14	5	14	
15	5	15	
16	4	15	
17	4	16	
18	5	16	
19	4	14	
20	5	15	
21	4	14	
22	4	15	
23	4	14	
24	5	15	
25	4	17	
26	5	14	
27	4	14	
28	4	15	
29	4	15	

30	4	15	
รวม	132	448	
เฉลี่ย	4.4	14.9	
ร้อยละ	22	74.6	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อย ที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.9 คิดเป็น ร้อยละ 74.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคลธรูปถัมภ์ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไว้ดังนี้คือ จำแนกตามเพศ โดยมีรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางแสดงจำนวน และค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ตอบ แบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	26.67
หญิง	22	73.33
รวมทั้งสิ้น	30	100

ตารางที่ 4.10 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 ก่อนการอบรม และหลังการอบรม โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคลธรูปถัมภ์ อำเภอลำลูกเกด จังหวัด พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	10	18	
2	11	19	

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
3	12	19	
4	10	17	
5	9	17	
6	8	18	
7	10	17	
8	11	17	
9	12	18	
10	9	17	
11	8	17	
12	9	17	
13	7	17	
14	10	19	
15	11	19	
16	12	19	
17	14	19	
18	10	18	
19	9	16	
20	10	17	
21	7	18	
22	8	17	
23	9	18	
24	10	17	
25	10	17	
26	9	16	
27	9	18	
28	10	17	
29	11	18	
30	11	19	
รวม	296	530	
เฉลี่ย	8.9	17.6	
ร้อยละ	49.3	88.3	

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อย ที่ 1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 17.6 คิดเป็น ร้อยละ 88.3

ตารางที่ 4.11 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 2 ก่อนการอบรม และหลังการอบรม โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคตอุปถัมภ์ อำเภอมั่นน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	10	19	
2	9	18	
3	8	16	
4	9	17	
5	7	18	
6	10	17	
7	11	18	
8	12	17	
9	14	18	
10	9	17	
11	8	19	
12	9	18	
13	7	16	
14	10	17	
15	11	18	
16	12	17	
17	14	18	
18	10	18	
19	9	16	
20	10	17	

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
21	9	17	
22	8	16	
23	9	18	
24	7	17	
25	10	17	
26	11	16	
27	12	18	
28	14	17	
29	11	18	
30	11	19	
รวม	301	522	
เฉลี่ย	10.0	17.4	
ร้อยละ	50.1	87.0	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อย ที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 17.4 คิด เป็นร้อยละ 87.0

ตารางที่ 4.12 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 3 ก่อนการอบรม และหลังการอบรม โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคตอุปถัมภ์ อำเภอมั่นน้อย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา)

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
1	10	18	
2	11	17	
3	12	16	
4	10	18	

เลขที่	ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	หลังการอบรม (20 คะแนน)	หมายเหตุ
5	9	17	
6	8	18	
7	10	18	
8	11	17	
9	12	18	
10	9	19	
11	8	17	
12	10	16	
13	9	18	
14	8	17	
15	10	18	
16	11	19	
17	12	19	
18	10	18	
19	9	16	
20	10	17	
21	10	18	
22	9	17	
23	8	18	
24	10	19	
25	11	17	
26	12	16	
27	9	18	
28	10	17	
29	11	18	
30	11	19	
รวม	300	528	
เฉลี่ย	10.0	17.6	
ร้อยละ	50.0	88.0	

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่

การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 17.6 คิดเป็นร้อยละ 88.0

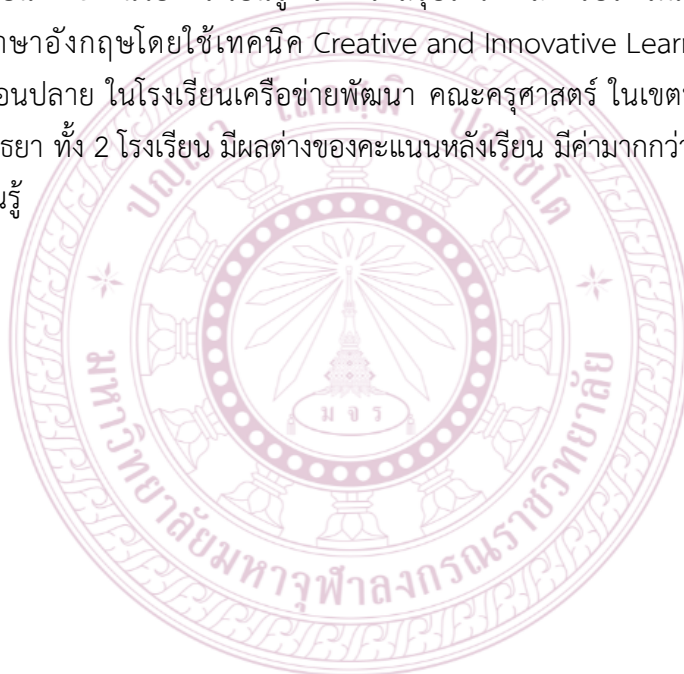
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษการประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 2 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning

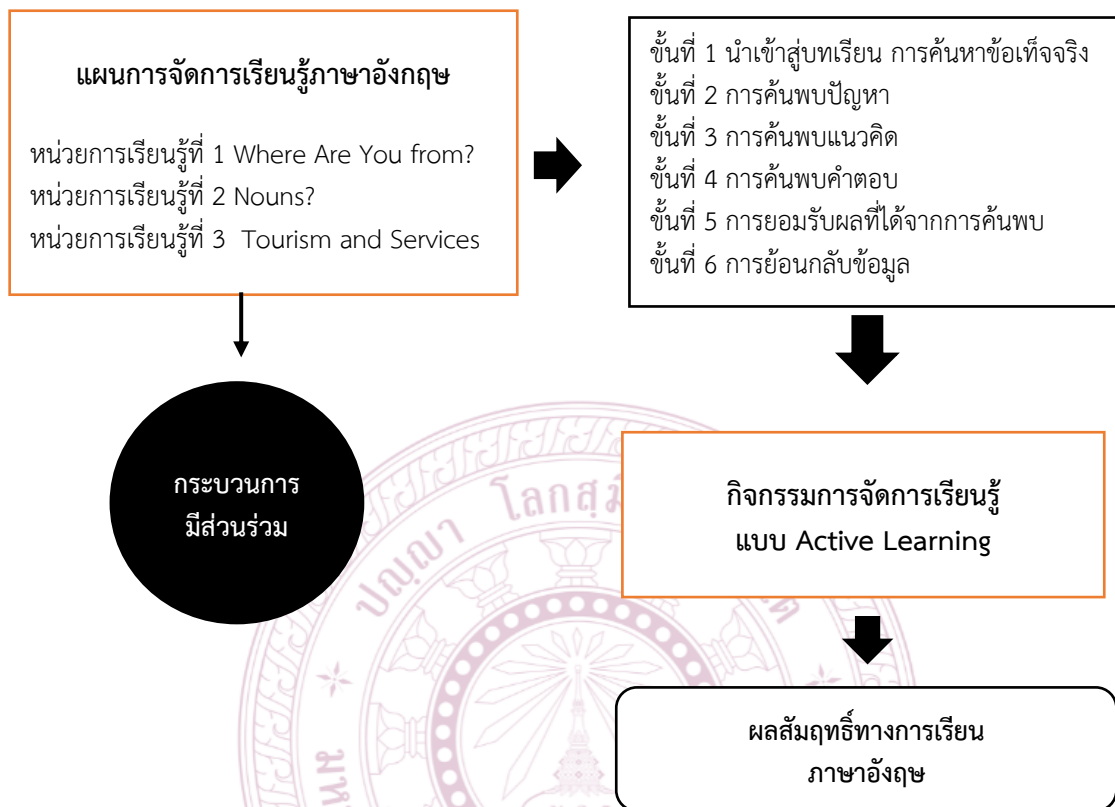
โรงเรียน	หน่วยการเรียนรู้								
	หน่วย1			หน่วย2			หน่วย3		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างค่าเฉลี่ย	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างค่าเฉลี่ย	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างค่าเฉลี่ย
โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฑิตธรรมาราม	4.4	15.0	10.6	4.7	15.0	10.3	4.4	14.9	10.5
โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุกลธูปถัมภ์	8.9	17.6	8.7	10.0	17.4	7.4	10.0	17.6	7.6

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษการประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 2 3 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning พบว่าหน่วยที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฑิตธรรมาราม ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 4.4 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 15.0 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 10.6 ต่อมา หน่วยที่ 2 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฑิตธรรมาราม ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 4.7 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 15.0 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 10.3, และหน่วยที่ 3 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฑิต

ธรรมาราม ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 4.4 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 14.9 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 10.5 สรุปผลคะแนนทั้ง 3 หน่วย โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดชูจิตธรรมาราม ได้ผลต่างคะแนนหลังเรียน มีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียนทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ ในส่วนของหน่วยที่ 1 โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคล์อุปถัมภ์ ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 8.9 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.6 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.7 ต่อมาหน่วยที่ 2 โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคล์อุปถัมภ์ ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 10.0 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.4 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7.4 และหน่วยที่ 3 โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคล์อุปถัมภ์ ได้ผลคะแนนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 10.0 ,ได้ผลคะแนนหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 17.6 และผลคะแนนต่าง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7.6 สรุปผลคะแนนทั้ง 3 หน่วย โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคล์อุปถัมภ์ ได้ผลต่างคะแนนหลังเรียน มีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียนทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ จึงทำให้สรุปได้ว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครูศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 2 โรงเรียน มีผลต่างของคะแนนหลังเรียน มีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียน ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้

4.3 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ภาพที่ 4.1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย
ที่มา : คณะผู้วิจัย, 2566

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีการศึกษาร่วมกันว่าเริ่มต้นจากการเลือกเนื้อหาในบทเรียน ภาษาอังกฤษ และจัดทำแผน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services และนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของโรงเรียนทั้งสองแห่ง จากนั้นเข้าสู่การ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ได้เห็นพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายที่มีการพัฒนาตามการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการเปรียบเทียบให้เห็นข้างต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คณะผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในการดำเนินการวิจัยนี้ ได้ผลิตแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยด้วยกัน ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ ทอร์แรนซ์ ซึ่งสามารถจำแนกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้เป็นขั้นตอน ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง ขั้นที่ 2 การค้นพบปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นพบแนวคิด ขั้นที่ 4 การค้นพบคำตอบ ขั้นที่ 5 การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ ขั้นที่ 6 การย้อนกลับข้อมูล

ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีผลการทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน พบว่าการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทำให้ทักษะการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนผ่านทุกคน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 9.0 9.9 10.1 10.0 คิดเป็นร้อยละ 75.5 83.0 84.1 83.3 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.3 1.0 1.0 1.0 ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยทักษะมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน

5.1.3 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 หน่วยย่อยที่ 2 และ หน่วยย่อยที่ 3

โรงเรียน	หน่วยการเรียนรู้		
	ผลต่างค่าเฉลี่ยหน่วย1	ผลต่างค่าเฉลี่ยหน่วย2	ผลต่างค่าเฉลี่ยหน่วย3
โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดจุฑาธรรมาราม	10.6	10.3	10.5
โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์	8.7	7.4	7.6

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษการประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครูศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 หน่วยย่อยที่ 2 และ หน่วยย่อยที่ 3 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร การวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากการทดสอบเก็บคะแนนครั้งแรก และครั้งหลังโดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการสอบทั้งสองครั้งเป็นดังตารางที่ 5.1 สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีการศึกษาร่วมกันว่าเริ่มต้นจากการเลือกเนื้อหาในบทเรียน ภาษาอังกฤษ และจัดทำแผน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services และนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของโรงเรียนทั้งสองแห่ง จากนั้นเข้าสู่การ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ได้เห็นพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายที่มีการพัฒนาตามการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการเปรียบเทียบให้เห็นข้างต้น

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครูศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ในการดำเนินการวิจัยนี้ ได้ผลิตแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยด้วยกัน ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ ทอร์แรนซ์ ซึ่งสามารถจำแนกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้เป็นขั้นตอน ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง ขั้นที่ 2 การค้นพบปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นพบแนวคิด ขั้นที่ 4 การค้นพบคำตอบ ขั้นที่ 5 การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ ขั้นที่ 6 การย้อนกลับข้อมูล สอดคล้องกับการศึกษาของ เดชดนัย จุ้ยชุมและคณะ (2558) ได้สรุปการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ไว้ว่า เมื่อใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนแล้ว ส่งผลให้พฤติกรรมทางการเรียนดีขึ้น ทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อแสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากการสังเกตและประเมินของผู้สอน และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อีกทั้งนักศึกษายังเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงควรนำการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาให้เกิดความหลากหลาย น่าสนใจ และมีความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 นั้น เป็นสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีการสร้างแบบทดสอบหลากหลายได้แก่ ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงข้อสอบแบบกาถูกกาผิดข้อสอบแบบเติมคำข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ข้อสอบแบบจับคู่ และข้อสอบแบบเลือกตอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบเนื่องจากเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า ซึ่งในรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้ได้ดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้

5.2.2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ Creative and Innovative Learning ร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษการประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนา คณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของหน่วยย่อยที่ 1 หน่วยย่อยที่ 2 และ หน่วยย่อยที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการสอนแบบ Creative and Innovative Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร การวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากการทดสอบเก็บคะแนนครั้งแรก และครั้งหลัง สอดคล้องกับ ดารารัตน์ พิทักษ์สงคราม (2548 : 55) ได้ศึกษาผลการใช้บทฝึกพูด ชุด Speak Fluently On Your Own ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโยธินบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทฝึกพูดได้คะแนนระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.73 และคะแนนประสิทธิภาพหลังการทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 88.64 และนักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทฝึกพูด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก และใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนแล้ว ส่งผลให้พฤติกรรมทางการเรียนดีขึ้น ทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเกิดความพึงพอใจในการเรียน เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ สามารถส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ความเข้าใจ นำไปประยุกต์ใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า หรือสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และพัฒนาตนเองเต็มความสามารถ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนใช้วิธีการสอนแบบโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นได้โดยการใช้เนื้อหาที่มีความเหมาะสมในระดับชั้นนั้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จัดหาหรือสร้างสื่อในรูปแบบมัลติมีเดีย ทั้งใช้แบบฝึกทักษะความรู้ภาษาอังกฤษเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษใหม่ๆ อยู่เสมอ และรู้สึกตื่นเต้นและไม่เบื่อกับการเรียนภาษาอังกฤษ
2. สอดแทรกเกมมีแบบฝึกภาษาอังกฤษที่หลากหลายในกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยเหลือนักเรียนทุกคนให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. วิเคราะห์ผู้เรียน โดยการประเมินทุกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบและปรับปรุงการเรียนอย่างสม่ำเสมอเป็นปัจจุบัน

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม เพื่อที่จะได้ทราบผลการจัดการเรียนการสอนกับนักเรียน และนำไปพัฒนาในการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

จิรายุทธิ์ อ่อนศรี, **คุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี**, ออนไลน์ :

<http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2017/12/คุณลักษณะของเครื่องมือวัดผลที่ดี.pdf> สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2567.

เฉลิม ทองนวล. *คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: ไชเอ็ดพับบลิชซิง, 2554.

เฉลิม ทองนวล. *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: ไชเอ็ดพับบลิชซิง, 2554.

ชนิดา ยอดสาถี, และกาญจนา บุทสง. (2559, มกราคม-เมษายน). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 9(1), 1208-1223.

ชนาการต์ จิตรมะโน. *การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*, 2561.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2552). *Active Learning*. แหล่งที่มา <http://www.drchaiyot.com> สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2562.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ, **Active Learning**, ขาวสารวิชาการ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ประจำเดือน พฤศจิกายน 2553.

ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมและวิธีการปฏิบัติตาม แนวทางของ Active Learning. สืบค้นจาก <http://www.itie.org> สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2562.

ภณทิชา อำนวยวิทยากุล สุดาพร พงษ์พิชญ และวลัยพรรณ บุญมี. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2565
Srinakharinwirot Academic Journal of Education Vol.23 No.1 January - June 2022

เดชดนัย จุ้ยชุม และคณะ, **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning)**,

นิธิพงษ์ โยธชัย, **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**, วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัยปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563, หน้า 85.

บัณฑิต ทิพากร. “**การพัฒนาคุณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา**”. ใน **ไพฑูรย์สินลารัตน์บรรณาธิการ อาจารย์มืออาชีพ : แนวคิด เครื่องมือ และการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ประภัสรา โคตะขุน. *Active Learning คืออะไร*. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/site/prapasara/p001-1> สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2562.

ประไพศรี สงวนวงศ์, อรสา กุมาริ ปุทฺท. *กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชุดที่ 1*.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์, 2541.

ประไพศรี สงวนวงศ์, อรพินท์ กุลประภา. *กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชุดที่ 2*.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์ กทม, 2542.

ประภาพัฏฐ์ เขตจัตุรัส. *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ*. ออนไลน์.

<https://www.gotoknow.org/user/prapapuk/profile>, 2566.

ปราณี กองจินดา. *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตรและการสอน).

พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2549.

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. *วิธีวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร :

บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.) จำกัด, 2548.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : เฮาสออฟเคอริส, 2545.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพมหานคร : ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2545.

พวงรัตน์ทวีรัตน์. *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

ไพบุลย์ สุขวิจิตร บาร์. *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning*. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สืบค้นจาก <https://kmtlcspu.com/activlearningla> สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2562.

ภณิษา อำนวยวิทยากุล สุดาพร พงษ์พิษณุ และวลัยพรรณ บุญมี, *การศึกษามูลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*,วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ศรีนครินทรวิโรฒปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน2565.

วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตลาดาพัลลิเคชั่น.

ศศิธร ภู่วา. *การสร้างข้อสอบสังคมศึกษาเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้*. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม 2565), หน้า 253.

สถาพร พฤษภูมิ. *เอกสารประกอบการฝึกอบรม “คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้”*.

สระแก้ว : คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว, 2558.

สุธาทิพย์ งามนิล และคณะ. *วารสารการจัดการความรู้*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2558.

สุนิสา เกียวกุล, การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบ 4MAT, หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย
: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

สุพรรณิ อาศัยราช, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเสริมแบบ
เน้นภาระงาน, กองทุนส่งเสริมงานวิจัย ประจำปี 2558, (พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, 2557).

สุพรรณิ อาศัยราช. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเสริม
แบบเน้นภาระงาน. กองทุนส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย
(สมาคม ควอท). การเรียนรู้โดยใช้การคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน.

<https://active-learning.thailandpod.org/learning-activities/creative-based-learning>

สมพร เชื้อพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการ
เรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2547.

สิริพร ทิพย์คง. หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาคุณภาพวิชาการ,
2545.

อรทัย จันใด. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2553.

อรรวรรณ แพงแก้ว และคณะ, การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติครุศาสตร์
ศึกษา ครั้งที่ 2 (Proceedings), (พิษณุโลก : ศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนวังจันทร์), 2560), หน้า 187.

Anderson, R.D ; and others Developing Children's Thinking through Science. New Jersey
: Prentice-Hall, 1970.

Arree Phanmanee. Practice to Think as the Creative. Bangkok : Publisher of
Chulalongkorn University. [In Thai] ,2014.

Arree Rungsinan. Creativity Thinking. 3rd edition. Bangkok : Sorghum. [In Thai], 1989.

Boston: Allyn and Bacon. แหล่งที่มา: <http://c4ed.lib.kmutt.ac.th/x-classroom/?p=622>
สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2562.

Education 4 . 0 . Education 4 . 0 Learning era for innovation.[Online] <https://drive.google.com/file/d/BwWHYRUkUKybMm5FaE0wOFTanM/view>. [1 8
December 2016]. [In Thai], 2016.

- Good. Carter V. **Dictionary of Education (3rd ed)**. New York: McGraw-Hill, 1973.
- Johnson, David W, Roger T. Johnson, and Karl A. Smith, (1991). **Creative and Innovative Learning through Active Learning: Cooperation in the College Classroom**. Edina, MN: Interaction Book Co, 1991.
- Meyers, Chet and Jones, Thomas B. **Promoting Creative and Innovative Learning through Active Learning: Strategies for the College Classroom**. San Francisco: Jossey-Bass, 1993.
- Nist, Sherrie L. and Holschuh, Jodi. **Creative and Innovative Learning through Active Learning: Strategies for College Success**, 2000.
- Niphada Dhewakul. Creative Thinking Definition. [Online] [http : //saksit-it.blogspot.com/](http://saksit-it.blogspot.com/). [15 December 2016]. [In Thai], 2012.
- Praphansiri Susoarat. Development of Thinking. Bangkok : Printing house of Partnership 9119 Technical Printing. [In Thai, 2013.
- Silberman, Mel. **Creative and Innovative Learning through Active Learning: 101 Strategies to Teach Any Subject**. Boston: Allyn andBacon, 1996.
- Suwannatthachote, P. 2012. *Creative and Innovative Learning through Active Learning*. แหล่งที่มา: [ttp://www.academic.chula.ac.th/elearning/content/active%20learning_Praweenya.pdf](http://www.academic.chula.ac.th/elearning/content/active%20learning_Praweenya.pdf). ข้อมูลเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2562.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
การประเมินผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เครือข่ายพัฒนาครุศาสตร์

ที่	ชื่อ - สกุล/ฉายา	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	พระมหาบุญสุข สุทธิญาณ,ผศ.	อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษ	
2	รศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู	ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารการศึกษา	
3	ผศ.ดร.บุญมี พรรษา	ผู้อำนวยการหลักสูตรการสอน ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์	

ภาคผนวก ข
แบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร			ความถูกต้อง			ความคล่องแคล่ว			น้ำเสียงประกอบ การพูด		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
27													
28													
29													
30													

คำชี้แจงสำหรับครู

ระดับคะแนน: ประเด็นประเมิน

ความถูกต้อง

- 3 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ พร้อมแสดงท่าทางเหมาะสม
- 2 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ไม่มีท่าทางเหมาะสม
- 1 = ออกเสียงคำ/ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้ พูด ได้น้อยมาก

ความคล่องแคล่ว

- 3 = พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้
- 2 = พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
- 1 = พูดได้บางคำสื่อความหมายไม่ได้

น้ำเสียง ประกอบ การพูด

- 3 = พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับคำพูดไม่ติดขัดพูดชัดเจน
- 2 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดชัดเจน
- 1 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดไม่ชัดเจน

แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการพูด

ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่/.....
 ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
28								
29								
30								

เกณฑ์คะแนนสำหรับการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คะแนนรวม 1-6 หมายถึง ไม่ผ่านการประเมิน

คะแนนรวม 7-12 หมายถึง ผ่านการประเมิน

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร			ความถูกต้อง			ความคล่องแคล่ว			น้ำเสียงประกอบ การพูด		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
27													
28													
29													
30													

คำชี้แจงสำหรับครู

ระดับคะแนน: ประเด็นประเมิน

ความถูกต้อง

- 3 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ พร้อมแสดงท่าทางเหมาะสม
- 2 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ไม่มีท่าทางเหมาะสม
- 1 = ออกเสียงคำ/ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้ พูด ได้น้อยมาก

ความคล่องแคล่ว

- 3 = พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้
- 2 = พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
- 1 = พูดได้บางคำสื่อความหมายไม่ได้

น้ำเสียง ประกอบ การพูด

- 3 = พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับคำพูดไม่ติดขัดพูดชัดเจน
- 2 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดชัดเจน
- 1 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดไม่ชัดเจน

แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการพูด

ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่/.....

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงประกอบ การพูด	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
28								
29								
30								

เกณฑ์คะแนนสำหรับการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คะแนนรวม 1-6 หมายถึง ไม่ผ่านการประเมิน

คะแนนรวม 7-12 หมายถึง ผ่านการประเมิน

ชุดที่ 3 แบบประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....

ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่/.....

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

สิ่งที่ประเมิน การออกเสียง

[illegible]

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียงระดับตัวอักษร			ความถูกต้อง			ความคล่องแคล่ว			น้ำเสียงประกอบ การอ่าน		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
27													
28													
29													
30													

คำชี้แจงสำหรับครู

ระดับคะแนน: ประเด็นประเมิน

ความถูกต้อง

- 3 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการ อ่านออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ พร้อมแสดงท่าทางเหมาะสม
- 2 = ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ไม่มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ไม่มีท่าทางเหมาะสม
- 1 = ออกเสียงคำ/ประโยคไม่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้ พูด ได้น้อยมาก

ความคล่องแคล่ว

- 3 = พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้
- 2 = พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
- 1 = พูดได้บางคำสื่อความหมายไม่ได้

น้ำเสียง ประกอบ การพูด

- 3 = พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับคำพูดไม่ติดขัดพูดชัดเจน
- 2 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดชัดเจน
- 1 = พูดด้วยน้ำเสียง คำพูดติดขัด พูดไม่ชัดเจน

แบบบันทึกสรุปการประเมินทักษะการอ่าน

ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่/.....

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียง	ความ	ความ	น้ำเสียง	คะแนนรวม	สรุปผลการประเมิน	
		ระดับตัวอักษร	ถูกต้อง	คล่องแคล่ว	ประกอบ การอ่าน		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1		3	3	3	3	12		
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								

เลขที่	ชื่อ สกุล	การออกเสียง ระดับ ตัวอักษร	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	น้ำเสียง ประกอบ การอ่าน	คะแนน รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		3	3	3	3	12	ผ่าน	ไม่ผ่าน
28								
29								
30								

เกณฑ์คะแนนสำหรับการประเมิน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คะแนนรวม 1-6

หมายถึง ไม่ผ่านการประเมิน

คะแนนรวม 7-12

หมายถึง ผ่านการประเมิน

ภาคผนวก จ
แผนการจัดการเรียนรู้

คู่มือแผนการจัดการเรียนรู้
 นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning
 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 พ.ศ. 2566

คำนำ

คู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับนี้สร้างขึ้นจากกระบวนการทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์สำคัญ 1) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของโรงเรียนต้นแบบ 2) เพื่อพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 3) เพื่อประเมินผลนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คณะผู้วิจัยตระหนักว่าคู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และผู้สนใจต่อไป

พระมหาภักทวิชญ์ สุพรรณโมก, ผศ.ดร.

คณะผู้วิจัย

2566

คำชี้แจง

การใช้คู่มือแผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับนี้สร้างขึ้นจากกระบวนการทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการเตรียมความพร้อมมีรายละเอียด ดังนี้

1. เนื้อหาในคู่มือแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมี 3 หน่วย คือ Where Are You from? มี 1 แผน Nouns? มี 1 แผน และ Tourism and Services มี 1 แผน ทั้งหมด 3 แผน คิดเป็นชั่วโมงจำนวน 6 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาบทเรียน เป็นหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	Where Are You from?
	แผนที่ 1 เรื่อง Countries and Nationalities
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	Nouns?
	แผนที่ 2 เรื่อง it's a pen
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	Tourism and Services
	แผนที่ 3 เรื่อง Asking about information

3. การจัดการเรียนรู้อย่างกล่าวนั้น ใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของทอร์เรนซ์ ซึ่งสามารถจำแนกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1	นำเข้าสู่บทเรียน การค้นหาข้อเท็จจริง
ขั้นที่ 2	การค้นพบปัญหา
ขั้นที่ 3	การค้นพบแนวคิด
ขั้นที่ 4	การค้นพบคำตอบ
ขั้นที่ 5	การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ
ขั้นที่ 6	การย้อนกลับข้อมูล

คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน

1. ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดีในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างละเอียด

2. ศึกษาคู่มือสำหรับครู โดยเฉพาะเป้าหมายนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดีในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำแนวทางและขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. วางแผนการจัดเตรียมสถานที่ให้มีบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. เตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้ในจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้พร้อม

5. บทบาทครูผู้สอน

5.1 เป็นผู้ให้คำแนะนำและคอยเสนอแนะให้คำปรึกษาให้กำลังใจในการทำกิจกรรม

5.2 กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น กล้าคิด กล้าแสดงออก ในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 บันทึกความคิดเห็นสำคัญในการทำกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

5.4 บันทึกปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จุดประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีศักยภาพ

2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์สอนในการออกแบบการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning

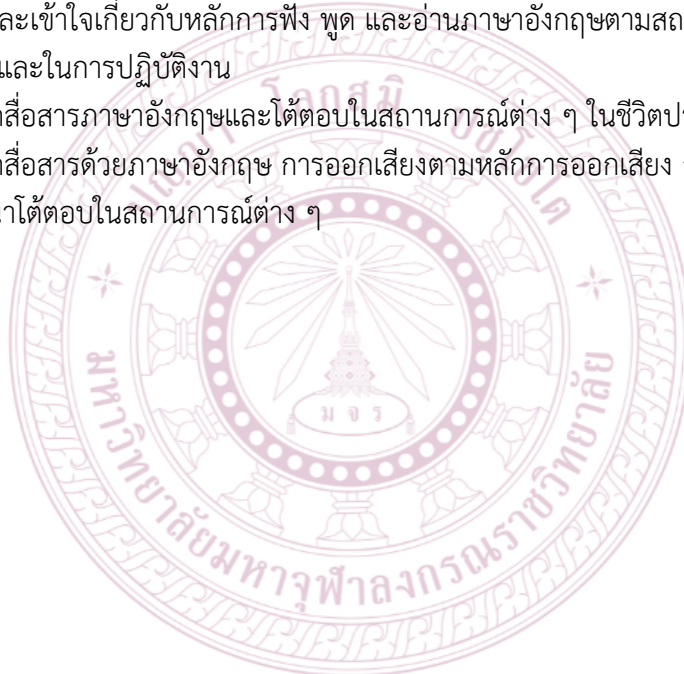
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการพูด การอ่าน และการเขียน

มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีทักษะการสื่อสาร ด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการสนทนา ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ

ผลการเรียนรู้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน
2. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักการฟัง พูด และอ่านภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงาน
3. พูดสื่อสารภาษาอังกฤษและโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
4. พูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ การออกเสียงตามหลักการออกเสียง การใช้คำศัพท์ สำนวน และการสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ

**นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดี ในกระบวนการจัดการ
เรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครุศาสตร์
ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**

ความเป็นมาและความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างยาก แต่หากใช้เทคนิคและวิธีการหลากหลาย โดยเฉพาะเมื่อนำนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ Creative and Innovative Learning ใช้ในกิจกรรมการเรียนที่นำเสนอจะให้นักเรียน มีความอยากเรียนไม่น่าเบื่อ โดยเฉพาะในด้านทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนค่อนข้างอ่อน และไม่กล้าแสดงออก เมื่อได้ทำกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้อื่น และได้ออกแบบหลาย ๆ สิ่งในกิจกรรม จะทำให้นักเรียนเกิดความอยากเรียนมากขึ้น นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอีกด้วย

คณะผู้วิจัย ในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ จึงต้องการศึกษาพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและประสบการณ์จริงของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับวัยวุฒิของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้ได้ซำนั้นเกิดการเรียนรู้ที่เร็วขึ้น เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการนำไปศึกษาระดับการศึกษาที่สูงต่อไป

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้
ตามนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	
หน่วยการเรียนรู้/แผนการจัดการเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from? - Countries and Nationalities	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns? - it's a pen	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Tourism and Services - Asking about information	2
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น	6

คู่มือการแผนการจัดการเรียนรู้
 นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Creative and Innovative Learning
 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 พ.ศ. 2566

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Where Are You from?
เรื่องหลัก/หัวเรื่อง Countries and Nationalities

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
เวลา 2 ชั่วโมง

เป้าหมายการเรียนรู้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนฟัง-พูด และให้ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ถิ่นที่อยู่อาศัย สัญชาติ การสนทนา

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

3. ความรู้

Structure (Grammar) / Explain about the contents taught briefly

3.1 Where are you from?

3.2 What is your nationality?

3.3 What language do you speak?

No.	Countries	Nationalities	Languages
1.	Pakistan	Pakistani	Urdu
2.	Sri Lanka	Sri Lankan	Sinhalese
3.	Nepal	Nepalese	Nepalese
4.	Cambodia	Cambodian	Khmer
5.	Bangladesh	Bangladeshi	Bengali
6.	India	Indian	Hindi
7.	Japan	Japanese	Japanese
8.	Myanmar	Myanmese	Myanmese
9.	Laos	Laos / Laotian	Laos / Laotian
10.	China	Chinese	Chinese
11.	Portugal	Portuguese	Portuguese / Spanish
12.	Spain	Spanish	Spanish
13.	Egypt	Egyptian	Arabic

14.	Taiwan	Taiwanese	Chinese Mandarin
15.	Thailand	Thai	Thai
16.	Bolivia	Bolivian	Bolivian
17.	United States of America	American	English
18.	Indonesia	Indonesian	Bahasa
19.	Germany	German	German
20.	Poland	Polish	Polish

When you go to overseas, you can see many tourists who are from many countries, and they have their nationalities, that is inflected to the spoken language either. In this case, you should know how to ask about information. You study the *Grammar Focus*, then look at the dialog to ask about the persons' information as below.

- โครงสร้างประโยค/ไวยากรณ์

- Verb: be
- Question words: Where, What, How old
- Information questions:
 - Where + is/are + you/he/she/they + from?
 - What + is/are + your/his/her/their + nationality?
- Questions:
 - Am I _____?
 - Are you _____?
 - Is he _____?
 - Is it _____?
 - Are we _____?
 - Are they _____?

Grammar Focus:

Regular verbs

A **regular verb** is one that conforms to the usual rule for forming its simple past tense and its past participle. In English, the "usual" rule is to add "-ed" or "-d" to the base form of the verb to create the past forms, for instance **play, dance, look, love, sit, sleep** and so on.

Situation A: Mr. Shah Rukh Khan is talking to Miss Shu Yi at the canteen.

SRK: Good morning. How are you doing?
 Shu Yi: Good morning. I am pretty good, and how about you?
 SRK: I am good. What is your name?
 Shu Yi: My name is Shu Yi.
 SRK: **Where are you from? / Where do you come from?**
 Shu Yi: **I am from Taiwan.** And you?
 SRK: I come from India. Nice to see you.
 Shu Yi: Nice to see you too. Are you **Indian?**
 SRK: Ummm. Yes, I am. Are you **Chinese?**
 Shu Yi: No, I am not. I am **Taiwanese.**
 SRK: What language do you speak?
 Shu Yi: I speak **Mandarin**, and **Chinese**. And you? What language do you speak?
 SRK: I speak **Hindi**, and **English**.

Situation B: Mr. Jyoti talked to Miss Malee at MCU (Main Campus).

Jyoti: Good afternoon. May I sit here?
 Malee: Good afternoon. Yes, you may.
 Jyoti: What is your name? I am Jyoti.
 Malee: I am Malee. Nice to see you.
 Jyoti: How old are you?
 Malee: I am 50 years old, and you?
 Jyoti: 55 years of my age.
 Malee: What **do** you do for living?
 Jyoti: I **am** a teacher, and you?
 Malee: I **am** a nurse in the Central Health Hospital in Thailand.
 Jyoti: Where are you from?
 Malee: I am from Thailand, I am Thai. Are you **Indian?**
 Jyoti: Nooo. I am **Bangladeshi**, I **come** from **Bangladesh**.
 Malee: Very interesting! Do you **speak Hindi**?
 Jyoti: Actually, I can speak **Hindi**.
 Malee: I **speak** Thai, and I **learn** to speak Japanese after every day.
 Jyoti: Wow. It's awesome!

4. Teaching materials

4.1 National flags

4.1 Pieces of paper size 2"x 2" which they are fold into the triangles.

4.2 A4 papers

4.3 Sticky tapes

4.4 Colored pens

4.5 A mosquito bat

4.6 Exercise tests

5. Active Learning Activity / it is showed on the table

5.1 Teacher asks the background knowledge about the Countries and Nationalities by showing the National Flags then ask the questions as following:

5.1.1

Q: What is the National Flag? (Teacher raises the National Flag on hand material)

A: It's Nepalese, Bangladeshi, Japanese, Thai and so on.

5.2 Teacher divides the students into 4-5 groups.

5.3 Teacher shares A4 papers paper size 2"x 2" which they are fold into the triangles. In this case, the top was written the name of country (blue), on the right was written the nationality (red), and on the left was written the language (green).

5.4 Students work in groups discussion, they brainstorm to write and taking notes on A4 papers given.

5.5 Students write the words on the paper for 3 topics each, there are country, nationality, language then attach them on the board (every group).

5.6 Teacher reads and pronounces the words on the board, and the students repeat after the teacher.

5.7 Teacher allows the students to compete to ask the simple questions about the countries, nationalities, languages then the students hit the words according to the questions on the board by a mosquito bat.

5.8 Students study the dialog together each group by searching the unknown through the internet accesses.

5.9 Teacher summarizes the content through doing the exercise as below.
(Single tests)

บทเรียนย่อยที่ 1

ในโลกนี้มีทวีปต่าง ๆ รวม 7 ทวีป ได้แก่ ทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลียและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ทวีปยุโรป ทวีปแอฟริกา ทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปอเมริกาใต้ และทวีปแอนตาร์กติกา

ประเทศที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุด 10 อันดับแรกของโลก ได้แก่

ประเทศ	ชนชาติ/คำคุณศัพท์	ภาษาประจำชาติ
1. รัสเซีย (Russia)	Russian	Russian
2. แคนาดา (Canada)	Canadian	English, French
3. จีน (China)	Chinese	Mandarin, Chinese
4. สหรัฐอเมริกา (the United States of America)		American English
5. บราซิล (Brazil)	Brazilian	Brazilian
6. ออสเตรเลีย (Australia)	Australian	English
7. อินเดีย (India)	Indian	Indian
8. อาร์เจนตินา (Argentina)	Argentinian	Spanish
9. คาซัคสถาน (Kazakhstan)	Kazakh	Kazakh, Russian
10. ซูดาน (Sudan)	Sudanese	Arabic
- เมืองหลวงของบางประเทศเปลี่ยนจากชื่อเดิมที่เคยเรียก เช่น		
Beijing	เดิมชื่อ Peking	
New York	เดิมชื่อ New Amsterdam	
Oslo	เดิมชื่อ Christiania	
Tokyo	เดิมชื่อ Yedo	
Istanbul	เดิมชื่อ Constantinople	

4. ทักษะ/กระบวนการ

กระบวนการกลุ่ม, ทักษะการสืบค้นข้อมูล, ทักษะการนำเสนอ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีมารยาทสังคม : นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ฉันมิตรกับบุคคลรอบข้าง

7. สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

1. พูดขอและให้ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ถิ่นที่อยู่อาศัย ของตนเองและผู้อื่นได้
2. ฟังและให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ ชื่อ ถิ่นที่อยู่อาศัย ของบุคคลได้
3. ค้นคว้าและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเทศที่สนใจ

ร่องรอย หลักฐานการเรียนรู้

1. ผลงานปฏิบัติ/ชิ้นงาน

1. งานแบบทดสอบการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

2. การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินการสนทนาให้ข้อมูลโดยใช้แบบประเมิน
2. เกณฑ์การประเมินดังนี้

ร้อยละของคำตอบที่ถูกต้อง

ระดับความสามารถ

90-100

ดีมาก

70-89

ดี

50-69

พอใช้

น้อยกว่า 50

ต้องปรับปรุงแก้ไข

หลักฐานอื่น ๆ

- การทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนและหนังสือแบบฝึกหัด
- การทำกิจกรรมในใบงาน

กิจกรรมการเรียนรู้

บทเรียนย่อยที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

1. พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ถิ่นที่อยู่อาศัย และสัญชาติของบุคคลได้ (ต 1.2 ม.1/4, ต 4.1 ม.1/1)

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 - นำเข้าสู่บทเรียน (การค้นหาข้อเท็จจริง)

- ครูแบ่งให้นักเรียนพูดถึงชื่อประเทศและภาษาที่ใช้ในประเทศรอบข้างของประเทศไทย

ประเทศ เชื้อชาติ ภาษา โดยทำการสุ่มนักเรียนเป็นรายบุคคล

แนวคำถาม : ประเทศ Myanmar เชื้อชาติ ภาษาอะไร

แนวคำตอบ : เชื้อชาติ Myanmese

แนวคำตอบ : ภาษา Myanmese

แนวคำถาม : ประเทศ Laos เชื้อชาติ ภาษาอะไร

แนวคำตอบ : เชื้อชาติ Laos / Laotian

แนวคำตอบ : ภาษา Laos / Laotian

หรืออาจมากกว่านี้ตามความเหมาะสมให้ออกมาแข่งขันกันเขียนชื่อประเทศเป็นภาษาอังกฤษ

ตามคำใบ้

ตัวอย่างคำใบ้-การเขียนชื่อประเทศ

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2006 (World Cup Champion 2006) - Italy
- หมี่แพนดา (Panda) - China
- จิงโจ้ (Kangaroo) - Australia

ขั้นที่ 2 - (การค้นพบปัญหา)

แนวคำถาม ครูซักถามนักเรียนว่าประเทศแต่ละประเทศ มีเชื้อชาติ และภาษาแตกต่างกันหรือไม่

แนวคำตอบ แตกต่างกัน โดยมีเชื้อชาติ และภาษาแตกต่างกัน

แนวคำถาม ครูสุ่มนักเรียนพูดถึงประเทศแต่ละประเทศ มีเชื้อชาติ และภาษา โดยให้นักเรียนยกตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 - (การค้นพบแนวคิด)

แนวคำถาม ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาเขียนชื่อประเทศที่ได้จากการเล่นเกมให้ตรงกับชื่อทวีป ครูอาจยก ตัวอย่างประเทศอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักประเทศต่าง ๆ มากขึ้น เช่น

- Asia: Japan, China
- Africa: South Africa, Nigeria

แนวคำถาม ครูให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม โดยสมมติตัวเอง ทำการเติมคำต่างๆ ลงในช่องว่าง

SRK: Good morning. How are you doing?

Shu Yi: Good morning. I am pretty good, and how about you?

SRK: I am good. What is your name?

Shu Yi: My name is(.....)

SRK: **Where are you from? / Where do you come from?**

Shu Yi: **I am from (.....) And you?**

SRK: I come from (.....) Nice to see you.

Shu Yi: Nice to see you too. Are you (.....)?

SRK: Ummm. Yes, I am. Are you (.....)?

Shu Yi: No, I am not. I am (.....).

SRK: What language do you speak?

Shu Yi: I speak (.....), and (.....). And you? What language do you speak?

SRK: I speak (.....), and (.....).

ขั้นที่ 4 - (การค้นพบคำตอบ)ครูนำแผนที่โลกมาใช้ในการสอน โดยให้นักเรียนออกมาชี้ที่แผนที่ว่าประเทศต่าง ๆ มีที่ตั้งอยู่ที่ไหน

- ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาชี้แผนที่จนสังเกตเห็นว่านักเรียนจดจำประเทศต่าง ๆ ในโลกตามที่ตนเองได้ชี้
- ครูให้นักเรียนตอบชื่อประเทศ และบอกถึงเชื้อชาติ ภาษาที่ใช้

แนวคำถาม ครูให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม โดยการเติมคำต่างๆ ลงในช่องว่าง

- Jyoti: Good afternoon. May I sit here?
- Malee: Good afternoon. Yes, you may.
- Jyoti: What is your name? I am (.....).
- Malee: I am (.....). Nice to see you.
- Jyoti: How old are you?
- Malee: I am (.....) years old, and you?
- Jyoti: (.....) years of my age.
- Malee: What **do** you do for living?
- Jyoti: I **am** a (.....), and you?
- Malee: I **am** a (.....) in the (.....) in Thailand.
- Jyoti: Where are you from?
- Malee: I am from Thailand, I am Thai. Are you (.....)?
- Jyoti: Nooo. I am (.....), I **come** from (.....).
- Malee: Very interesting! Do you **speak** (.....)?
- Jyoti: Actually, I can speak (.....).
- Malee: I **speak** Thai, and I **learn** to speak (.....) after every day.
- Jyoti: Wow. It's awesome!

ขั้นที่ 5 - (การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ)ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 1 โดยให้ทำเป็นกลุ่ม ให้สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มได้

ใบงานที่ 1

Active Learning Activity / it is showed on the table

5.1 Teacher asks the background knowledge about the Countries and Nationalities by showing the National Flags then ask the questions as following:

5.1.1

Q: What is the National Flag? (Teacher raises the National Flag on hand material)

A: It's Nepalese, Bangladeshi, Japanese, Thai and so on.

5.2 Teacher divides the students into 4-5 groups.

5.3 Teacher shares A4 papers paper size 2"x 2" which they are fold into the triangles. In this case, the top was written the name of country (blue), on the right was written the nationality (red), and on the left was written the language (green).

5.4 Students work in groups discussion, they brainstorm to write and taking notes on A4 papers given.

5.5 Students write the words on the paper for 3 topics each, there are country, nationality, language then attach them on the board (every group).

5.6 Teacher reads and pronounces the words on the board, and the students repeat after the teacher.

5.7 Teacher allows the students to compete to ask the simple questions about the countries, nationalities, languages then the students hit the words according to the questions on the board by a mosquito bat.

5.8 Students study the dialog together each group by searching the unknown through the internet accesses.

5.9 Teacher summarizes the content through doing the exercise as below.
(Single tests)

Choose the best answer.

1. He speaks Hindi, he is.....
a. Pakistani b. Indian c. Sri Lankan
2. I am from Sri Lanka, I speak
a. Sinhalese b. Hindi c. Arabic
3. Rani is Singaporean, she can speak.....
a. Thai b. Arabic c. Chinese
4. Joe comes from Poland, he is
a. Spanish b. Polish c. Portuguese
5. Manlika speaks Thai, she is.....
a. Thai b. Sri Lankan c. Indian
6. Shu Yi speaks Mandarin, she comes from...
a. Bhutan b. Taiwan c. Poland
7. I was born in Yangon, I am.....
a. Myanmar b. Myanmese c. Egyptian
8. Jello is Egypt, he speaks
a. Portuguese b. Urdu c. Arabic
9. I am Spanish, I come from.....
a. Portugal b. Egypt c. Spain
10. I come from Bolivia, I am
a. Bolivian b. Bolivious c. Bolival
11. My country has pyramids, I am.....
a. Portuguese b. Egyptian c. Spanish
12. My country has Fuji Mount, I speak....
a. Chinese b. Japanese c. English
13. Washington is a capital city of
a. USA. b. UK. c. CMB.
14. I come from Peru, I am
a. Peruvian b. Peruva c. Peruvist
15. He is Cambodian, he speaks.....
a. Khmer b. Thai c. Laos
16. I am Bangladeshi, I speak
a. Urdu b. Hindi c. Bengali
17. I speak Chinese, I am....
a. Chinese b. China c. Chino

18. He comes from Germany, he is.....
 a. Germanian b. Germanic c. German
19. She is Mexican, she comes from....
 a. UAE. b. Mexico c. Malaysia
20. I speak Bahasa, I am.....
 a. Indonesian b. Malay c. Polish

-ครูและนักเรียนร่วมกันทำความเข้าใจในเอกสารใบงานที่ 1

- ขั้นที่ 6** - (การร่วมย้อนกลับข้อมูล)ครูให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมโดย ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบ เช่น
- What's his/her name? ชื่อที่นักเรียน
 - Where is he/she from?
 - What is his/her nationality?
 - ให้นักเรียนเติมข้อมูลว่าบุคคลในภาพมีชื่อและนามสกุลว่าอะไร มาจากประเทศใด มีสัญชาติอะไร และอยู่ทวีปอะไร โดยให้นักเรียนระบุชื่อนักแสดงแล้วกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มต่อไปนี้

Name	Surname	Country	Nationality	Continent

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Nouns?
เรื่องหลัก/หัวเรื่อง it's a pen

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
เวลา 2 ชั่วโมง

เป้าหมายการเรียนรู้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องคำนาม

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

3. ความรู้

Structure (Grammar) / Explain about the contents taught briefly

Noun has many kinds, the definition of noun is ***a word that identifies the person, place or thing or names one of them***. In a sentence, it composes of three parts e.g. subjective pronouns, verbs, and objective pronouns, then nouns can be put for many positions in a sentence, and it cannot be cut it off from the phrases or sentences. In this case, the students study the Grammar Focus as following:

Grammar Focus:

The definition of noun is ***a word that identifies the person, place or thing or names one of them***. Study nouns in the table as following:

No.	Person	Place	Things
1.	Boy	School	Pencil
2.	Girl	Station	Book
3.	Man	Village	Table
4.	Woman	City	Bag
5.	Teacher	Town	Tree

6.	Father	Church	Papaya
7.	Doctor	Hospital	Box
8.	Plumber	Garden	Lion
9.	Driver	Church	Ostrich
10.	Student	Library	Television

4. ทักษะ/กระบวนการ

กระบวนการกลุ่ม, ทักษะการสืบค้นข้อมูล, ทักษะการนำเสนอ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีมารยาทสังคม : นักเรียนสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลรอบข้าง

7. สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

1. พูดให้ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ คน สัตว์ สิ่งของได้
2. ฟังและให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ ชื่อของบุคคลได้
3. ค้นคว้าและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเทศที่สนใจ

ร่องรอย หลักฐานการเรียนรู้

1. ผลงานปฏิบัติ/ชิ้นงาน

2. งานแบบทดสอบการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

2. การวัดผลและประเมินผล

3. ประเมินการสนทนาให้ข้อมูลโดยใช้แบบประเมิน
4. เกณฑ์การประเมินดังนี้

ร้อยละของคำตอบที่ถูกต้อง

90-100

70-89

50-69

น้อยกว่า 50

ระดับความสามารถ

ดีมาก

ดี

พอใช้

ต้องปรับปรุงแก้ไข

หลักฐานอื่น ๆ

- การทำกิจกรรมในชั้นเรียน
- การทำกิจกรรมในใบงาน

กิจกรรมการเรียนรู้

บทเรียนย่อยที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

2. พูดชื่อและให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ บุคคล สัตว์ สิ่งของได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 - นำเข้าสู่บทเรียน (การค้นหาข้อเท็จจริง)

- ครูแบ่งให้นักเรียนพูดถึงชื่อ คนสัตว์ สิ่งของ โดยทำการสุ่มนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้พูดถึงสิ่งของใกล้ตัวแล้วให้ระบุสิ่งนั้นเป็นคำนามหรือไม่
- ครูให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกลุ่มโดยการระบุด้านล่างในช่องว่างดังนี้
แนวคำถาม คน /สัตว์ / สิ่งของ (.....)
แนวคำตอบ girl, dog, pen, table, water, sugar, atom, woman
แนวคำถาม • สถานที่ (.....)
แนวคำตอบ temple, post office, road, stadium, school, company

ขั้นที่ 2 - (การค้นพบปัญหา)

- 1.ครูนำบัตรคำนามจำนวน 20 คำ ติดที่แผ่นป้าย ให้นักเรียนช่วยกันแยกว่า คำใดเป็นคำนาม
ทำการสุ่มตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คน เพื่อทำการร่วมกิจกรรมดังกล่าว โดยอ่านชื่อจากบัตรคำดังกล่าว
- 2.แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เล่นเกมแต่งประโยค โดยใช้คำนามประมาณ 10 ประโยค ให้ครูบอกคำนาม 1 คำ นักเรียนแต่งประโยค 1 ประโยค จนครบ 10 ประโยค
3. ครูตรวจสอบการแต่งประโยค โดยสลับกันตรวจ ให้แต่ละกลุ่มอ่านประโยคของกลุ่มที่ตนเองตรวจ เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องได้ 1 คะแนน เมื่อครบทั้ง 10 ประโยค กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- 4.นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่อง คำนาม แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 3 - (การค้นพบแนวคิด)

แนวคำถาม ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาเขียนชื่อสิ่งของที่ได้จากการเล่นเกมให้ตรงกับชื่อสิ่งของต่างๆ เช่น

No.	Person	Place	Things
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

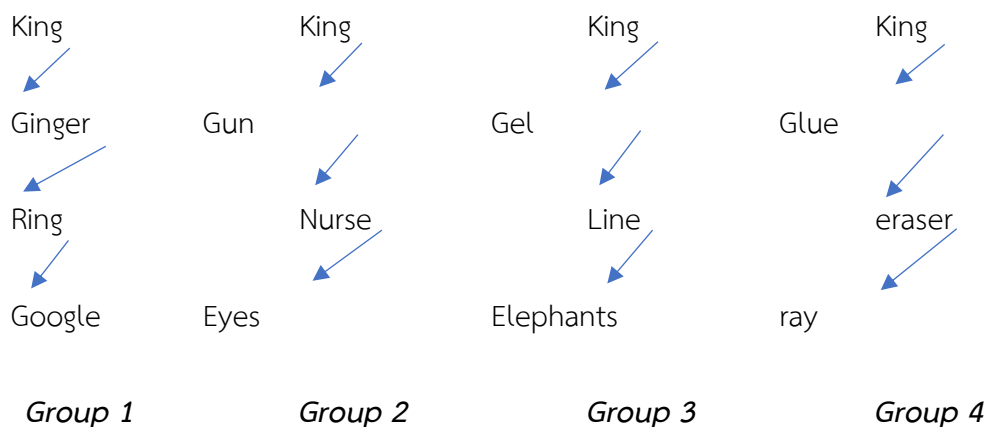
No.	Person	Place	Things
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

แนวคำตอบ

No.	Person	Place	Things
1.	Boy	School	Pencil
2.	Girl	Station	Book
3.	Man	Village	Table
4.	Woman	City	Bag
5.	Teacher	Town	Tree
6.	Father	Church	Papaya
7.	Doctor	Hospital	Box
8.	Plumber	Garden	Lion
9.	Driver	Church	Ostrich
10.	Student	Library	Television

แนวคำถาม ครูให้นักเรียนร่วมกันทำหาคำถามโดยระบุชื่อเป็นภาษาไทย และให้เพื่อนกลุ่มอื่นตอบชื่อเป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 4 - (การค้นพบคำตอบ) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้ความสัมพันธ์ของคำโดยการเชื่อมโยงดังต่อไปนี้

โดยครูมีคำถามดังนี้

แนวคำถาม He is a great man in Thailand, who is he?

แนวคำตอบ (.....)

แนวคำถาม Boys love to play it on mobile phone, what is it?

แนวคำตอบ (.....)

แนวคำถาม You can't see everything without them, what are they?

แนวคำตอบ (.....)

แนวคำถาม It's very cold, it falls from the sky in winter season in Europe. What is it?

แนวคำตอบ (.....)

แนวคำถาม Let's check the students' pronunciation by being random.

แนวคำตอบ (.....)

ขั้นที่ 5 - (การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยให้ทำเป็นกลุ่ม ให้สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มในเรื่องของคำนาม พร้อมกับร่วมกันยกตัวอย่าง

ขั้นที่ 6 - (การร่วมย้อนกลับข้อมูล) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยวโดย ครูมีให้นักเรียนตอบ โดยเติมข้อความลงในตาราง ต่อไปนี้

Places	person	Food	Drink	Animals

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

Tourism and Services

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่องหลัก/หัวเรื่อง

Asking about information

เวลา 2 ชั่วโมง

เป้าหมายการเรียนรู้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องการท่องเที่ยวและการบริการ

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

3. ความรู้

Structure (Grammar) / Explain about the contents taught briefly

In Thailand have faced with the worst situation about Covid -19 has been outbreak for more three years, since the early 2022 the Thai Government made decision to welcome the tourists from around the world without any restricted rules, so when the tourists have come to Thailand, Thai people, and students should know how to speak and ask in English for helping and show our generosity to the foreigners.

Grammar Focus:

Four types of the sentences are **Declarative or Assertive Sentence** is a sentence that is informative and ends with a period or a [full stop](#), **Imperative Sentence** is a sentence that expresses a command, an order, or a request, **Interrogative Sentence** one that is used to question something and it ends with a [question mark](#), **Exclamatory Sentence** is one which is used to express sudden and strong emotions, and it ends with an [exclamation mark](#). You can also use [interjections](#) to form exclamatory sentences.

4. ทักษะ/กระบวนการ

กระบวนการกลุ่ม, ทักษะการสืบค้นข้อมูล, ทักษะการนำเสนอ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีมารยาทสังคม : นักเรียนสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลรอบข้าง

7. สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

1. พูดให้ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ คน สัตว์ สิ่งของได้
2. ฟังและให้ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ ชื่อของบุคคลได้
3. คำนคว้าและนำเสนอข้อมูลที่สนใจ

ร่องรอย หลักฐานการเรียนรู้

1. ผลงานปฏิบัติ/ชิ้นงาน

3. งานแบบทดสอบการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

2. การวัดผลและประเมินผล

5. ประเมินการสนทนาให้ข้อมูลโดยใช้แบบประเมิน
6. เกณฑ์การประเมินดังนี้

ร้อยละของคำตอบที่ถูกต้อง

ระดับความสามารถ

90-100

ดีมาก

70-89

ดี

50-69

พอใช้

น้อยกว่า 50

ต้องปรับปรุงแก้ไข

หลักฐานอื่น ๆ

- การทำกิจกรรมในชั้นเรียน
- การทำกิจกรรมในใบงาน

กิจกรรมการเรียนรู้

บทเรียนย่อยที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติได้

3. พูดชื่อและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 - นำเข้าสู่บทเรียน (การค้นหาข้อเท็จจริง)

- ครูแบ่งให้นักเรียนพูดถึงชื่อ สถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการสุ่มนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้พูดถึงสถานที่ใกล้ตัว

- ครูให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมกลุ่มโดยใช้ให้นักเรียนตั้งคำถามนักเรียนช่วยกันตั้งคำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเมืองไทย และระยะเวลาที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย

ขั้นที่ 2 - (การค้นพบปัญหา)

- 1.ครูนำบัตรคำจำนวน 20 ข้อความ ให้นักเรียนช่วยกันแยกคำใดเป็นใช้ในการสอบถามสถานที่ท่องเที่ยว หรือทำการสุ่มตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คน เพื่อทำการร่วมกิจกรรมดังกล่าว โดยการอ่านชื่อจากบัตรคำดังกล่าว
- 2.แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เล่นเกมแต่งประโยค โดยใช้คำ 10 ประโยค ให้ครูบอกคำ นักเรียนครบ 10 ประโยค แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบเป็นกลุ่ม

ดังนี้

Questions and Answers are read by teacher as following:

- Q1: Please sign your name at here. / A1: Alright!
- Q2: What is a fried fish cake? / A2: A fried fish cake is ทอดมัน.
- Q3: How can I get to Siam Paragon? / A3: You can get to Siam Paragon by bus.
- Q4: Do you speak English? / A4: Yes, I do.
- Q5: Could I have your passport, please? / A5: Yes, you could. Here you are.
- Q6: What's your nationality? / A6: I am Chinese.
- Q7: How much for the gate fee? / A7: It's 20 baht.
- Q8: Do you know how to make a tea? / A8: No, I do not.
- Q9: Is he a chef? / A9: Yes, he is.
- Q10: Which Airlines? / A10: Sri Lankan Airlines

4. ครูตรวจสอบคำตอบโดยให้ นักเรียนสลับกันตรวจ ให้แต่ละกลุ่มอ่านประโยคของกลุ่มที่ตนเองตรวจ เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องได้ 1 คะแนน เมื่อครบทั้ง 10 ประโยค กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

5. นักเรียนค้นหา เรื่อง คำศัพท์และคำถามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจำนวน 10 คำถาม แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 3- (การค้นพบแนวคิด)

แนวคำถาม ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาเขียนคำถามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ได้จากการค้นแล้วให้เพื่อนช่วยกันตอบ เช่น

No.	Questions	Answers
11.		
12.		
13.		

14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		

แนวคำถาม ครูให้นักเรียนร่วมกันทำหาคำตอบโดยระบุชื่อเป็นภาษาไทย และให้เพื่อน
กลุ่มอื่นถามเป็นภาษาอังกฤษ อย่างไร

ขั้นที่ 4 - (การค้นพบคำตอบ) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยให้นักเรียนใช้คำถามสำหรับ
เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด

ขั้นที่ 5 - (การยอมรับผลที่ได้จากการค้นพบ) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยให้ทำเป็นกลุ่ม
ให้สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มในเรื่องของคำถามที่ใช้ในการท่องเที่ยวพร้อมกับ
ร่วมกันยกตัวอย่าง

ขั้นที่ 6 - (การร่วมย้อนกลับข้อมูล) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยวโดย ครูมีให้นักเรียนตอบ
โดยเติมข้อความลงในตาราง สำหรับเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้คำถาม
และแนวคำตอบโดยเขียนลงในตารางต่อไปนี้

No.	Questions	Answers
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

แบบประเมินตนเองก่อนเรียน (Pretest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Where are you from?

Direction: Choose the best answer

1. He speaks Hindi, he is.....

- a. Pakistani b. Indian

2. I am from Sri Lanka, I speak

- A. Sinhalese B. Hindi

3. Rani is Singaporean, she can speak.....

- A. Chinese B. Thai

4. Joe comes from Poland, he is

- A. Spanish B. Polish

5. Manlika speaks Thai, she is.....

- A. Thai B. Sri Lankan

6. Shu Yi speaks Mandarin, she comes from....

- A. Bhutan B. Taiwan

7. I was born in Yangon, I am.....

- A. Myanmar B. Myanmarese

8. Jello is Egypt, he speaks

- A. Arabic B. Portuguese

9. I am Spanish, I come from.....

- A. Portugal B. Spain

10. I come from Bolivia, I am

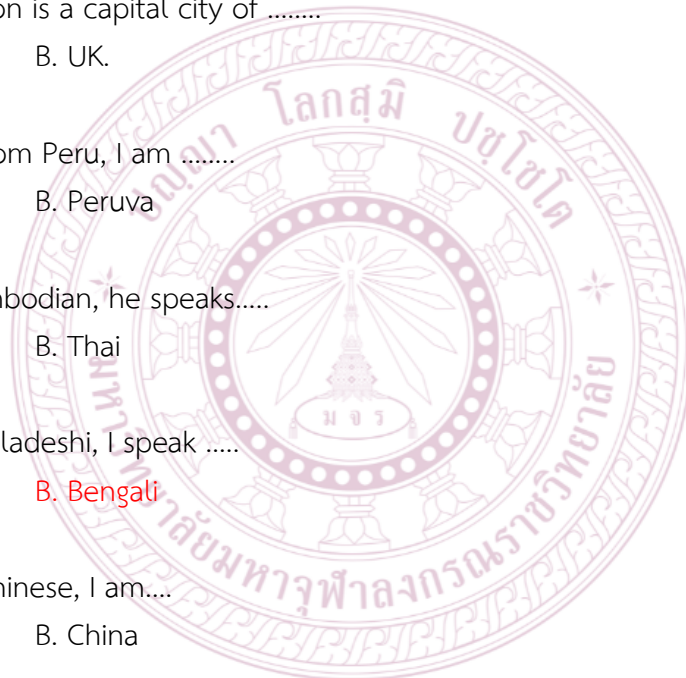
- A. Bolivian B. Bolivious

แบบประเมินตนเองหลังเรียน (Posttest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Where are you from?

1. My country has pyramids, I am.....
A. Portuguese B. Egyptian
2. My country has Fuji Mount, I speak.....
A. Chinese B. Japanese
3. Washington is a capital city of
A. USA. B. UK.
4. I come from Peru, I am
A. Peruvian B. Peruva
5. He is Cambodian, he speaks.....
A. Khmer B. Thai
6. I am Bangladeshi, I speak
A. Urdu B. Bengali
7. I speak Chinese, I am....
A. Chinese B. China
8. He comes from Germany, he is.....
A. German B. Germanian
9. She is Mexican, she comes from....
A. UAE. B. Mexico
10. I speak Bahasa, I am.....
A. Indonesian B. Malay

แบบประเมินตนเองก่อนเรียน (Pretest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

Nouns

Direction: Choose the best answer

1. Which is noun?

A. boy

B. walk

2. Which is noun?

A. run

B. school

3. Which is noun?

A. Molly

B. happy

4. Which is noun?

A. pencil

B. sad

5. Which is noun?

A. Police station

B. stand up

6. Which is noun?

A. big

B. city

7. Which is noun?

A. papaya

B. high

8. Which is noun?

A. sleep

B. boyfriend

9. Which is noun?

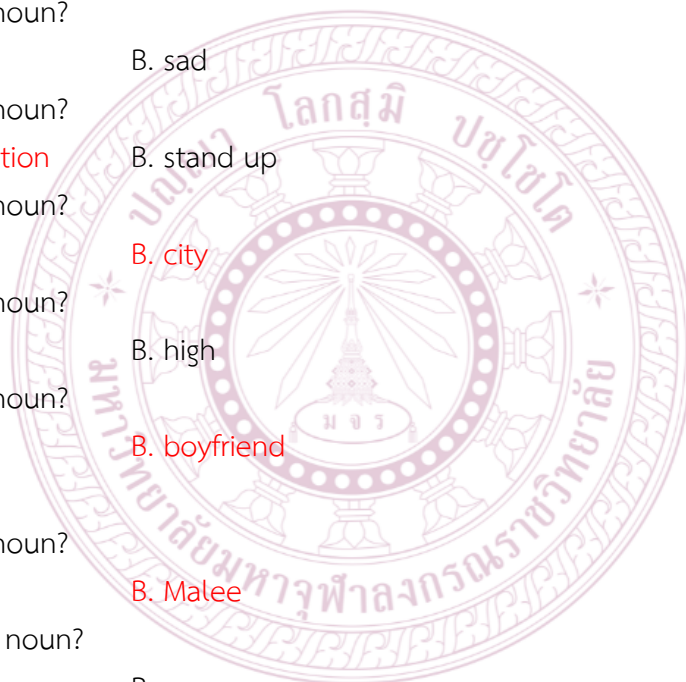
A. cry

B. Malee

10. Which is noun?

A. television

B. open

แบบประเมินตนเองหลังเรียน (Posttest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

Nouns

1. Which is noun?

A. television

B. open

2. Which is noun?

A. cry

B. Malee

3. Which is noun?

A. sleep

B. boyfriend

4. Which is noun?

A. papaya

B. high

5. Which is noun?

A. big

B. city

6. Which is noun?

A. Police station

B. stand up

7. Which is noun?

A. pencil

B. sad

8. Which is noun?

A. Molly

B. happy

9. Which is noun?

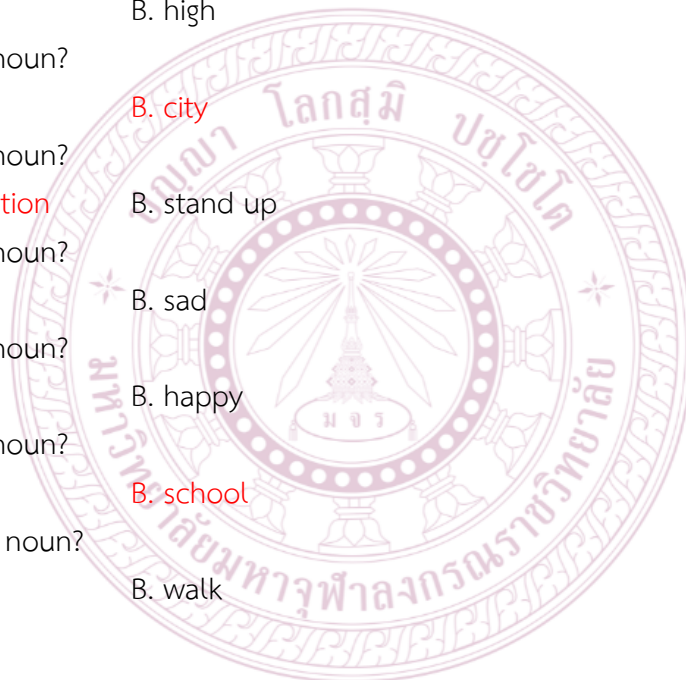
A. run

B. school

10. Which is noun?

A. boy

B. walk

แบบประเมินตนเองก่อนเรียน (Pretest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

Tourism and Services

Direction: Choose the best answer

1.

A: Please sign your name at here.

B:

A. All right!

B. I am okay.

2. What is *a Fried Fish Cake*?

A. It's ต้มยำ

B. It's ทอดมันปลา

3. How can I go to Siam Paragon?

A. You can go to Siam Paragon by bus.

B. I have eaten lunch already.

4. Do you speak English?

A. Yes, I do.

B. No, I am not.

5. Could I have your passport, please?

A. It's cold here.

B. Here you are!

6. What's your nationality?

A. I am Thai.

B. I am China.

7. How much for the gate fee?

A. It's funny.

B. It's 20 bath.

8. Do you know how to make tea?

A. It's not easy.

B. No, I do not.

9. Is he a chef?

A. Yes, he is.

B. No, he was not.

10. Which Airlines?

A. I do not know how to fly.

B. Bangkok Airways

แบบประเมินตนเองหลังเรียน (Pretest)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

Tourism and Services

Direction: Choose the best answer

1. Which Airlines?

A. I do not know how to fly.

B. Bangkok Airways

2. Is he a chef?

A. Yes, he is.

B. No, he was not.

3. Do you know how to make tea?

A. It's not easy.

B. No, I do not.

4. How much for the gate fee?

A. It's funny.

B. It's 20 bath.

5. What's your nationality?

A. I am Thai.

B. I am China.

6. Could I have your passport, please?

A. It's cold here.

B. Here you are!

7. Do you speak English?

A. Yes, I do.

B. No, I am not.

8. How can I go to Siam Paragon?

A. You can go to Siam Paragon by bus.

9. I have eaten lunch already.

2. What is *a Fried Fish Cake*?

A. It's ต้มยำ

B. It's ทอดมันปลา

10.

A: Please sign your name at here.

B:

A. All right!

B. I am okay.

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์บุคลากรเป็นวิทยากร

ที่ พิเศษ/2566

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร. ๐๓๕๒๔ ๘๐๐๐-๕ โทรสาร ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๓๔
www.mcu.ac.th

25 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเป็นวิทยากร
เจริญพร คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ด้วย พระมหาภักตร์วิชัย ปญฺญาวชิโร, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการแผนโครงการวิจัย และคณะ ได้รับทุนสนับสนุนวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิจัย เรื่อง **นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**

การวิจัยครั้งนี้ พระมหาภักตร์วิชัย ปญฺญาวชิโร, ผศ.ดร. ผู้อำนวยการแผนโครงการวิจัย จึงใคร่ขออนุมัติโครงการในสังกัดหน่วยงานของท่าน คือ อาจารย์มัลลิกา ภูมธณ สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อมาร่วมเป็นวิทยากรในการดำเนินการทำ กิจกรรม Creative and Innovative Learning ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัยเล่มนี้ ระหว่างวันที่ 9 – 11 มิถุนายน พ.ศ. 2566 เวลา 08.30 – 16.00 น. ณ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย และ โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์ อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดระหว่างกิจกรรมทางคณะผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบ และทางคณะผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

ทพ. ปญฺญาวชิโร

(พระมหาภักตร์วิชัย ปญฺญาวชิโร, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการแผนโครงการวิจัย

ติดต่อสอบถามข้อมูล

ดร.ญาศุภินท์ อินทร์กรุงเก่า หมายเลขโทรศัพท์ 093-1536159

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานวิจัย

ที่ พิเศษ/2566

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
 โทร. ๐๓๕๒๔ ๘๐๐๐-๕ โทรสาร ๐ ๓๕๒๔ ๘๐๓๔
 www.mcu.ac.th

25 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานวิจัย
 กราบนมัสการ พระครูวิศิษฐ์ธรรมโทย (อุทัย อัสกาโร)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ด้วย ดร.ญาศุมินท์ อินทร์กรุงเก่า หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย 2 และคณะ ได้รับทุนสนับสนุนวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคณะครูศาสตร์ ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ภายใต้แผนงานวิจัย เรื่อง นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ Creative and Innovative Learning สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิจัยครั้งนี้ ดร.ญาศุมินท์ อินทร์กรุงเก่า หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย 2 และคณะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลงานวิจัยดังกล่าว โดยขอความร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน ๒ ท่าน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๐ คน เพื่อร่วมกิจกรรม Creative and Innovative Learning ระหว่างวันที่ 3 - 4 มิถุนายน พ.ศ. 2566 เวลา 08.30 – 16.00 น. โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดระหว่างกิจกรรมทางคณะผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบ และทางคณะผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงกราบนมัสการมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไป

(ดร.ญาศุมินท์ อินทร์กรุงเก่า)
 รองผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 หัวหน้าโครงการวิจัยย่อย 2

ติดต่อสอบถามข้อมูล

ดร.ญาศุมินท์ อินทร์กรุงเก่า หมายเลขโทรศัพท์ 093-1536159

นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ

Creative and Innovative Learning

สำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตพื้นที่การศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ระหว่างวันที่ 10-11 มิถุนายน 2566 ณ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

